

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 35 (44)
28.VIII.-3.IX.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълнен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дароваността им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценни за децата и внуците.

Изказване на Атанас Панчев на Десетия международен симпозиум Седем Рилски езера

Ползата от Родовите именния за духовното развитие на човека. Първостепенната роля на България в световния процес на пробуждане

Човек може да бъде щастлив при едно условие: освен той самият, да се чувстват добре и всички хора, които обича. Обаче при сегашния начин на живот на хората това практически не е възможно. Съществуват болести, глад, стрес, борба за професионално израстване, за поддържане на стандарт и т.н., които ограбват човека и го принуждават да прекара живота си в работа, с еднадничка цел - обезпечаване на физическото му оцеляване.

Разбира се, човекът от край време е търсил и духовното, стремил се е да разбере себе си и в процеса на това търсене се е

насочвал към една от многото религии, философски направления или духовни учения, съществуващи в света. Всяка едно от тези учения представлява опит на човечеството да си обясни света, да намери законите, по които той се управлява, и най-вече да открие смисъла на човешкия живот и пътя към щастието в него.

Но ние трябва да признаем, че макар да оказват, и то понякога съществено, влияние върху хода на историята, досега духовните търсения на хората не са ги довели до масова промяна в тяхното съзнание, така че в резултат на това пътят им да поеме в посока, обра-

тна на досегашната.

Под влияние на дадено духовно учение много пъти се е случвало някой човек да се издигне, да се усъвършенства и дори да повлияе на голям брой хора около себе си.

В първото издание от "Васил Левски" няколко човека вече са засадили дръвчета и едногодишни култури

бе си, които също да се променят. Но винаги тези търсени духовното хора са били капка в човешкия океан. Тяхната заслуга за издигане на съзнанието на обществото е безспорна, но засега те не са успели да пробудят мнозинството.

Известният руски писател Владимир Мегре в деветте си книги от поредицата "Звънтящите кедри на Русия" предлага оригинален начин за разширяване на съзнанието на човека, за духовно развитие и издигане, който да е достижение не на малцина, а на всички хора. Ако практиката докаже, че той е прав, тогава ще имаме необходи-

мото ни условие за промяна на досегашния път на развитие на човешката цивилизация.

Какво всъщност предлага Мегре? Неговата героиня Анастасия притежава качества, за които тя самата твърди, че са присъщи на човека - владее телепатия, телепортация, използвайки своя лъч, може да вижда хора и събития във всички точки на планетата и света, има достъп до цялата съществуваща информация, но най-интересната от гледна точка на днешната наука е може би възможността ѝ да моделира и предизвиква събития от бъдещето.

На стр. 3

Константин Стамболиев е направил на сина си най-големия подарък - детство в родово имение

УРОКЪТ НА СЛЪНЦЕТО В РОДОВОТО ИМЕННИЕ

Акаг. Виктор МЕДИКОВ

Старецът обичал своите внуци, внуци и правнуци, които имал достатъчно много. Мнозина даже му завидвали.

Често преди сън, след като бабата ги нахранила, напояла и измиела с жива вода, сресвала, целувала (тя правела това винаги, с удоволствие и по много), всички заедно отивали на прекрасната Родова Алея.

Алеята била украсението на Родовото имение. В чест на всеки човек от Рода тук растяло някакво дърво. За мъжката половина това били ос-

новно кедри и дъбове. За женската - всичко което душата поиска: сини и зелени ели, брези, ябълки и круши, вишни и сливи... Даже един клен се промъкнал. Бабата го посадила, тъй като той много ѝ харесал.

Всеки член от семейството, от солидният и щастлив Род обичал най-вече именно своето дърво. И това е разбираемо. Та нали той сам избирал за себе си най-доброто дърво, което отглеждал или от семенче, орехче, или го взимал като мъничък кълн.

Човекът го дарявал с

любов, то растяло бързо, отговаряло с взаимност. И така доставяло много, много приятни минути.

Всъщност дървото, засадено и отглеждано с любов, давало много повече: щастие, здраве, красота, умиротворение и покой. Любов. Всичко живо в Родовото имение се старело да прави същото. Даже тревичката или буболечката. А как се стараели животните, не можете да си представите.

Когато се събирали всички или почти всички деца и възрастни, с край-

но удоволствие единодушно се разполагали под Звънтящия Кедър, който бил обичан от всеки. И ако това ставало вечер, старецът четял своите разкази и приказки.

Децата много обичали приказката за Слънчицето. Още повече, че действието ставало при залез. Това било просто чудо: огромното червено Слънце се прощавало с тях. Когато дядото завършвал своя разказ, а по-точно урок за слънцето, то вече скривало своите последни, отиващи си в небето лъчи.

На стр. 11

Понеже няха възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка: „Срещу идеите, изложени в сериална книга „Звънтящите кедри“ се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благосъстоянието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея.“

Владимир Мегре

"Именния на Ведическата култура!
Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рая само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука.
Владимир Мегре

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

ISSN - 1312-7068

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

Вече излезе на пазара шестата книга на издателската къща "Нова цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Родовите именния в Русия.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimienie@yahoo.com

(Продължение
от миналия брой)

ОБЩИ ПРИНЦИПИ НА ХРАНЕНЕТО

В този свят съществуват четири основни класа от диети.

1. Неопределена диета, приспособена към привичните желаниа и вкусовите предпочитания. Хората, които следват тази диета, неопределено се колебаят ту тук, ту там в отговор на своите капризи и фантазии. Тази диета може да бъде наречена самоудовлетворяваща се и лесна.

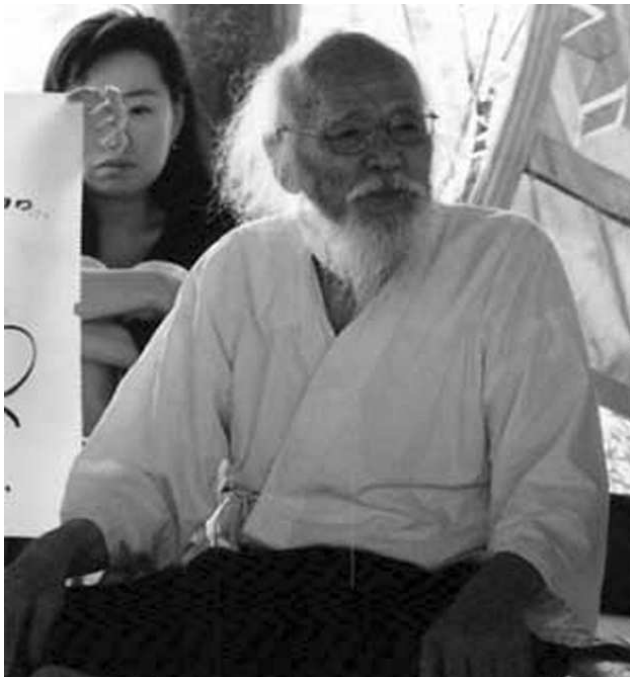
2. Стандартното хранене на голямата част от хората, произтичащо от биологичните изисквания. Питателната храна се яде с цел поддържането на живота на тялото. Тази диета може да бъде наречена материална или научна.

3. Диетата, основана на духовните принципи и идеалистичната философия. Голямата част от "натуралните" диети попада в тази категория. Те могат да бъдат наречени първични диети.

4. Натуралната диета, следваща волята на не-

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

бцето. Отричайки всички човешки знания, тази диета може да бъде наречена неразличаваща.

Отначало хората се отказват от лесната, която служи за източник на безкрайно много болести. След това, разочаровали се от научната диета, която се явява просто опит за поддържане на живота, много

хора стигат до първичната. Накрая, преминавайки през тези първоначални етапи, човек се спира на неразличаващата диета.

Неразличаващата диета. Животът на човека се поддържа с неговата собствена сила. Природата дава живот на човешките същества и им помага да го запазят. В

/ Въведение в натуралното земеделие /

това се състоят взаимоотношенията между човека и природата. Храната - това е дар от небето. Хората не са създали храната от природата, тя е дар от небето.

Когато храната, тялото, сърцето и съзнанието встъпват в съвършено единство с природата, то става възможно спазването на натуралната диета. Тялото, следвайки своя собствен инстинкт, е свободно да избира тази храна, която има добър вкус, и се отказва от това, което не е вкусно.

Не е възможно да се напишат правила и пропорции за натуралната диета (не трябва да се създава код или система, с помощта на която може съзнателно да се отговори на тези въпроси. Природата или самото тяло служат за добър водач. Но това точно ръководство остава нечуто от голямата част от хората поради шума, създаван от желанията,

и активността на различаващото съзнание). Тази диета се определя от местните условия, различните потребности и конструкцията на тялото на всеки човек.

Първична диета. Всеки трябва да знае, че природата винаги е завършена и балансирана в съвършена хармония със самата себе си. Натуралната храна - това е нещо цяло и това цяло има полезен и фин вкус.

Хората, живеещи в градовете, се оказват пред лицето на непреодолими трудности при опитите си да спазват натурална диета. Натуралната храна просто е недостъпна, тъй като фермерите са прекратили отглеждането ѝ. Даже ако гражданите биха могли да купят натурална храна, тяхното тяло трябва да бъде в състояние да усвои такава питателна храна.

Човечеството прилича на спял човек, който не знае накъде

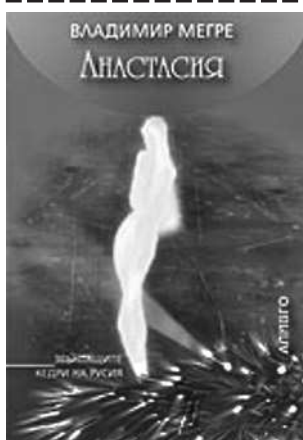
върви. Той опипва пътя с помощта на бастуна на научното знание, определя посоката в зависимост от ин и ян.

Ето какво искам да кажа: не яжте храна с главата си, тоест откажете се от различаващото съзнание.

Лекарите се грижат за болните хора, за здравите се грижи природата. Вместо да се разболеят, а след това да се заемат с натуралното хранене, за да оздравеят, по-добре е да живеят в естествената среда, където човек не боле-дува.

Младите хора, които са дошли да живеят в хижите на планината и водят примитивен живот, ядат натурална храна и се занимават с натурално земеделие, знаейки за основната цел на човека и живеят в съгласие с нея, като постигат това по най-прекия път.

(Следва)

(Продължение
от миналия брой)

Аз разказах и попитах, на свой ред, какво доказва дървесния ствол.

- Ами как информационните и светлинните вълни вървяха от мен към теб направо. Когато се скрих, стволът на дървото би трябвало силно да ги изкриви, тъй като то си има своя информация и своя светлина, но това не се случи. Вълните на чувствата започнаха да стигат до тебе, отрязани от космическите тела и дори се усилиха. После направих това, което вие наричате чудо - изпотиха ти се краката. Ти скри това от мен.

- Не му придадох значение. Какво чудо има в изпотяването на краката?

- Аз изгоних от организма ти през краката всякакви гадости и болестки. Ти би трябвало да се чувстваш сега много по-добре. Дори външно това се забелязва, ето и прегърбеността ти намаля.

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

Действително физически се чувствах по-добре.

- Така значи, ти се съсредоточаваш, помечтаваш и се получава каквото поискаш?

- Така например.
- И винаги ли става, даже когато мечтаеш само за изцеляване?

- Винаги. Ако не е абстрактна мечтата. Ако тя е детайлизирана до най-дребните събитийности и не противоречи на законите на духовното битие. Такава мечтата не винаги се удава да се построи. Трябва мисълта да се носи много, много бързо и вибрацията на чувствата да бъде съответстваща, тогава тя ще се вопълти задължително. Това е естествено. В живота на мнозина им се случва това. Попитай познатите си. Може би между тях ще се намерят такива, които са помечтали и се е сбъднала мечтата им напълно или частично.

- Да се детайлизира... Да се мисли... Да се носи бързо-бързо... Кажы,

а когато ти мечтаеше за поетите, художниците, за книгата, детайлизираще ли? Бързо ли летеше мисълта ти?

- Необикновено бързо. И всичко конкретно, в най-малки детайли.

- Сега, как смяташ. Ще се сбъдне ли?

- Да, ще се сбъдне.

- А повече за нищо ли тогава не мечта? Всичко ли ми разказа за мечтите си?

- Не всичко ти разказах за мечтата си.

- Ами разкажи всичко.

- Ти... Искаш да ме слушаш, Владимир? Истина ли?

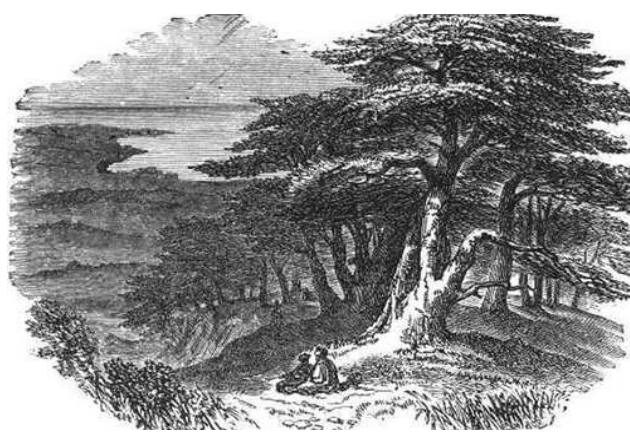
- Да.

Лицето на Анастасия просия. Сякаш блеснала светлина го озари. Вдъхновено и развълнувано произнесе тя своя невероятен монолог.

През отрязъка време на тъмните сили

- В тази нощ на моите мечтания аз мислех как да се пренесат хората

през отрязъка време на тъмните сили. Моят

план и съзнание бяха отчетливи и реални и ТЕ ги приеха.

В книгата, която ще напишеш, ще се съдържат ненаатрапчиви комбинации, формули от букви и те ще предизвикат у мнозинството хора светли и добри чувства. Тези чувства са способни да се преборят с физически и душевен недъг, ще способстват за раждането на ново съзнание, присъщо на хората на бъдещето. Повярвай ми Владимир, това не е мистика, това съответства на закони-

те на Вселената.

Всичко е много просто: ти ще пишеш тази книга, ръководейки се единствено от чувствата и слушайки душата си. Иначе ти няма да можеш, тъй като не владееш техниката на писане, но с чувствата може ВСИЧКО. Тези чувства вече са в тебе. И моите, и твоите. Неосъзнати още от теб. Те ще бъдат разбрани от мнозина.

Въплътени в знаците и съчетанията, те ще бъдат по-силни от огъня на Зороастър. Ти не скривай нищо, случило се с теб, даже съкровено. Разкрепости се от всякакъв срам и не се бой да бъдеш смешен, смири гордостта си.

Аз ти се открих цялата: и телом и духом. Чрез тебе искам и на всички хора да се открие, сега това ми е позволено. Зная, каква грамада от тъмни сили ще се стовари върху мен и ще противостои на мечтата ми, но аз не се боя

от тях, аз съм по-силна и ще успея да видя това, което съм замислила: и детето ще успее да родя и да го възпитам. Нашият син Владимир.

Моята мечта ще прежучи много механизми на тъмните сили, от хилядолетия пагубно въздействащи на хората, а много от тях ще застави да работят за благо.

Аз зная, сега не можеш да ми повярваш - пречат ти условностите и многото постулати, породени в твоя мозък от условията на живот в света, в който живееш. Струва ти се невероятна възможността за пренасяне във времето. Но вашите понятие за време и разстояние са условни - не секундата и метърът, а степента на осъзнаване и воля характеризират тези величини.

Чистотата на помислите, чувствата и усещанията, характерни за мнозинството, определят точката на местонахождение във Вселената и във Времето.

Вие вярвате в хороскопи, вярвате в пълната си зависимост от разположението на планетите. Тази вяра е приета чрез механизмите на тъмните сили. Тя, тази вяра, забавя времето на светлия паралел, давайки възможност на тъмния да се придвижи, да измени своята величина.

(Следва)

От стр. 1

Всички тези възможности Анастасия твърди, че хората са притежавали изначално, още от самото си създаване, а после в течение на времето, под влияние на специфични фактори са изгубили, за да се стигне до сегашния етап, когато в обществото и официалната наука е наложена една твърде ограничена представа за човека като за по-високо стъпало в животинския свят. В тази връзка ще цитирам думите на Учителя:

"Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога, разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубвал сетивата си, докато най-после останал с 5 сетива, какъвто е сегашният човек. Затова сегашните му знания, в сравнение с миналите, се намират в отношение 5:12."

Всъщност главната цел на Владимир Мегре е да даде нагледен пример за това каква е истинската природа на човека; не само какви безгранични възможности той притежава, но и колко красив е физически и духовно. Изпълнявайки тази своя първа задача чрез описанието на външността, мотивите за действията и способностите на главната си героиня, писателят преминава към втората - разкрива факторите, които са дали решаващ принос за отличаването на Анастасия от другите хора, като човек, използващ качествата, които човечеството е изгубило последните 10 000 години от своето съществуване. Казано най-общо това е различния начин на живот - живот сред природата, в досег с растения, който лично човек е посадил или получил в наследство от своите родители. Същественото в случая и различното от множеството екологични селища в света например е, че Анастасия общува съзнателно с тези растения, с любов, **знаейки** за тяхното предназначение и ползата, която носят на човек. Те формират в обитаваната среда Пространство на любов, играещо решаваща роля за развитието на човека и пълното разкриване на неговите, струващи ни се сега "фантастични" способности. Но това пространство именно дава и осъзнаване за предназначението на хората, за истинския им начин на живот, в който неизменно би трябвало да присъства любовта.

Всеки един човек на Земята може и трябва, според замисъла на Създателя, да притежава Пространство на любовта. То се изгражда, както казах по-горе, лично от човека, а още по-добре е когато е създадено и получено като наследство от предците му. Природната среда, в която може да съществува то, Владимир Мегре нарича родово имение.

Родовото имение е къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема, неразривна част от която е човекът, с гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна, включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните, тя им осигурява чиста, лечебна храна, жива вода и пълен с етери въздух.

Има разработени научни трудове на тази тема, показващи основните принципи на изграждане на такава самовъзстановяваща се екосистема, например книгите на японца Масанобу Фукуока. Един от тях е и "Пермакултурата" на известния австралийски учен Бил Молисън.

Пермакултурата е система за екологически целесъобразно селско стопанство, която е основана върху многообразието от многогодишни култури: дървета, храсти, тревисти растения, гъби и кореноплодни. В нея нямат място генномодифицираните продукти или новите изкуствени сортове на плодовете и зеленчуците, които не се възпроизвеждат. Тази система е така организирана с правилното разбиране на природата, че физическият човешки труд е минимален и свързан най-вече с прилагането на знанията за функционалното отглеждане на многогодишните култури.

У нас вече се усети каква е разликата във вкусовите качества на плодовете и зеленчуците, произведени например преди двайсет години, и сегашните. Но това е само външната страна. Много по-важно, че сегашните нямат същите вещества и като последствие същите хранителни качества. В целия свят се употребява непълноценна храна, която на всичкото отгоре е пръскана с химикали срещу вредители, с цел по-бързо израстване, за по-дълго запазване на свежия вид в магазините и т.н.

За хората, живеещи в родови именения, ползата от тях ще е многостранна. Освен, че ще се спре физическото израждане на поколенията от консумираната генно изменена или синтетична храна, животът в досег с природата, с растенията, които човек е посадил лично или пък неговите родители, ще допринесе за духовното му развитие.

Тъй като хората ще са освободени от ежедневния стрес, свързан с непрекъснатата борба за оцеляване при сегашния живот, те ще могат да отделят много повече време за творчество. Само мимоходом тук ще отбележа, защото друг е предметът на моето изказване, че стандартът на живот в родовите именения ще бъде много по-висок от средния сега. Храната на хората, живеещи там, по начало ще е осигурена, а излишъкът от нея - екологично произведените продукти - ще се продават на високи цени. Пазарът на екопродукти и сега чувства дефицит, а в бъдеще все повече ще се разраства, тъй като ще се почувства негативното вли-

Изказване на Атанас Панчев на Десетия международен симпозиум Седем Рилски езера

Ползата от Родовите именения за духовното развитие на човека. Първостепенната роля на България в световния процес на пробуждане

яние на замърсената храна. Ще се развие екотуризмът. Голяма част от свободното си време ще се използва за творчество и предметите, създадени от хора с чиста душевност, ще бъдат носители също на любов.

Растенията, отглеждани в родовото имение, при условие, че се контактува с тях осъзнато, формират живо пространство, което има уникалната способност да привлича и задържа енергията на любовта. Това е именно Пространството на любовта. **В неговото наличие се заключава и основната разлика на родовото имение като нов начин на живот, чрез който се осъществява обратната връзка между средата, в която се развива човека и неговото съзнание.** Пространството на любовта единствено може да осигури щастие на хората, живеещи в него, защото няма човек, който да е щастлив без любов в живота си. Но от друга страна, любовта е тази, която вдъхновява хората, създава духовните пориви и води към съвършенство. В родовите именения тя ще бъде винаги с хората, а няма да си отива малко време, след като ги е посетила, както се случва винаги при сегашния начин на живот.

Това въздействие на растителния свят върху живота на хората си има своето обяснение, стига човек обективно да погледне редицата изследвания, правени в различни страни на света. Те доказват по категоричен начин, че растенията реагират на човешките мисли и думи и едновременно с това въздействат върху здравето и настроението му. Двустранната връзка е няколко пъти по-силно изразена, когато отношението на човека към растенията е съзнателно, със знание за тяхното влияние.

За децата животът в родово имение има още по-голямо значение, отколкото за възрастния човек. В настоящия момент хората използват едва само няколко процента от интелектуалния си потенциал. Преобладаващата част от мозъка изобщо не работи. Ако това, което твърди Владимир Мегре се докаже с времето и практически, а именно че точно пространството, формирано от растенията, които човек познава и обича, събужда всички мозъчни клетки, намиращи се сега в спящо състояние, то представете си какви способности и качества ще имат хората на бъдещето, родени и израснали в Пространство на любовта. Дори за възрастния човек съзнателното общуване с природата в родовото имение само за няколко години ще увеличи скоростта на мисълта му многократно.

Но децата не само ще израснат по-здрави, по-умни и по-щастливи от връстниците си, прекарали детството си единствено пред компютрите и телевизорите между четири стени, най-важното е, че ще имат друг, по-широк мироглед. Възпитанието им в досег с природата от родители, които са свободни от всепоглъщащата борба за материални ценности, защото по начало ще са обезпечени финансово от родовото си имение, ще ги направи по-добри, по-човечни, ще изгради в тях един различен морал. И това ще бъде основата, на която България и човечеството могат поемат по нов път - пътят на преследваното безуспешно хилядолетия наред щастие за всички хора, на здравето и възстановяване на планетата Земя, намираща се сега на ръба на екологична и хуманитарна катастрофа, докарана до там не от друг, а от "разумното човечество".

Там, в селищата от родови именения, в Пространството на любовта, ще израсне ново поколение човеци, които ще бъдат на качествено ново ниво на духовно развитие и за които няма да има граници във Вселената - така, както е замислено от Създателя.

Каква е ролята на България в текущия вече в световен мащаб процес на духовно пробуждане? Достатъчно много български историци изказаха аргументирано мнението си, че българската история е съзнателно изменена, а достоверните източници за нея са унищожени. Но сякаш не обръщат внимание на въп-

роса "защо е направено всичко това?". Едва ли е самоцелно, може би има някакъв скрит смисъл.

Истината е, че все още се пази живо в българското съзнание знанието, че нашият народ има особена роля в осъзнаването на човечеството за гибелта на сегашния път, превръщаш хората в роби, принудени да работят, за да съществуват. Помислете: кои други живи същества на планетата Земя работят, за да се изхранват, и то работят по осем часа на ден. Всъщност на човек не остава никакво свободно време дори да се замисли, да изживее пълноценно някой радостен миг от своя живот. Непрекъснато един или друг проблем изниква, нещо го застрашава, времето не стига, парите са малко, а болестите много.

И както казах, човек не успява за цял един живот да се замисли: ами може ли това да се промени?

Мисията на българския народ е да покаже, че съществува и друга възможност, живот, изпълнен със здраве и щастие, с творчество и радост. България може първа да възлети на физически план идеята за изграждане на родови именения и по този начин да поеме един нов път на развитие, в който хората да не са един за друг конкуренти в жестоката борба за оцеляване, а отношенията им да са на основата на уважението и любовта. България тогава ще бъде пример за другите държави, които ще се стремят да изградят по този образец и своето общество, а хората да бъдат изпълнени изцяло от радостта на живота.

За изпълнението на тази важна задача обаче нашият народ трябва да организира целия си духовен потенциал. Всички, търсещи духовното, хора носят голяма отговорност в днешното време. Те са надеждата, светлината за бъдещето на България и света. И тази светлина и знанието ще се разпространят по цялата Земя. Всеки един човек, съзиращ духовния път, трябва да осъзнае, че вече не е достатъчно да променя само себе си. Точно сега е времето да се предприемат практически стъпки за осъществяването на възможността човечеството да тръгне по нов път на развитие, характеризиращ се най-вече с нова ценностна система, с нови обществени взаимоотношения, с нов морал на основата на любовта.

По този повод Учителят е казал:

"Всеки народ е призван в света за една велика мисия. И всеки човек е призван да извърши една велика работа, една Божествена работа. В това е стойността на човека. Благото на цялото човечество зависи от един човек и благото на един човек зависи от цялото човечество."

Ако България възприеме новия мироглед, новия морал, новата обхода, новата религия, новата наука за живота, то българинът ще се излекува, а заедно с него ще се излекува и цялото човечество."

Съществува една велика идея, която може да обедини всички българи, и това е точно тази - изпълнението на българската мисия. Но за целта трябва да се разберат и преодолееят онези хитри способности, предизвикващи разделение по най-различни признаци в обществото и особено между хората, които вече са осъзнати и са в предните редици на движението за духовно възраждане на нацията ни. Във връзка решаването на тази основна, стояща пред българите, задача ще цитирам пак Учителя:

"Всички религиозни форми ще изгубят смисъла си и религиозните хора ще имат ново понятие за Бога."

Религиите и духовните учения не разделят хората, ако те умеят да слушат душите си. И ако има ясна цел пред всички - изграждане на щастливо бъдеще, на свят без войни и насилие, без болести и страдания.

Ние българите можем да постигнем това - да поемем нов път на развитие, различен от всички в света, да направим богата и уважавана България, **а развитието на духовността да стане приоритет в държавната политика.**

Като първа крачка в реализирането на целта е изграждането на мисловен образ. Мисълта и словото са тези, които формират действителността, в която живеем, и науката вече го доказа.

Българите могат да обединят своите мисли и новият образ на прекрасното бъдеще да бъде най-силен от всички досега, защото ще е създадено с любов и осъзнатост от много хора с чисти помисли, поставили си безкористната цел за духовното възкръсване на България.

СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА - сега се разбира какъв е истинският смисъл на тези думи.

Паралелно с това тече и процесът на практическа реализация, на физическо възплъщаване на този образ и първото екоселище от родови именения в България вече съществува. Не след дълго това, което твърдят Анастасия и Владимир Мегре, ще може да се докаже с факти и ние ще ги видим с очите си. Ще станем свидетели на появата на новите хора, на раждането на деца в родовите именения, чийто интелектуални способности, дарования и духовни стремежи ще превъзхождат десетки пъти тези на децата, лишени от Пространство на любовта.

И тогава вече вълната на духовно пробуждане ще обхване все по-голяма част от хората. Това е основната цел, която са си поставили Българска родна партия и Всенародното екологично движение (ВЕД) "Родово имение". Това е целта и на едноименния седмичник, издаван вече една година.

Павлина ТОДОРОВА

"Нищо не е в покой; всичко се движи, всичко трепти."
Трети принцип на Херметизма

Радиестезия

Всеки обект от природата може да се разглежда като източник и едновременно като приемник на механични, електромагнитни и торсионни излъчвания. При концентрация на вниманието (съзнанието) върху определен обект, може да се усети неговото излъчване. Петте сетива способствуват за регистрацията на излъчвания във:

- видимия диапазон на електромагнитните вълни - зрение;
- близките до видимия по-нискочестотен и по-високочестотен диапазони на електромагнитните вълни - осезание за топло-студено;
- слуховия диапазон на механичните вълни - слух;
- нискочестотния диапазон (1-20 Херца) на механичните вълни - орган на равновесието.

Сложните на пръв поглед усещания за вкус и аромат в края на сетивната верига се превръщат също в електромагнитни импулси и така достигат съответните центрове в мозъчната кора, където се формират представите, управляващи по обратната връзка преживяванията.

Механичните и електромагнитните излъчвания на много ниските и много високите честоти, както и торсионните излъчвания могат да се усетят и разчетат чрез подсъзнанието, самосъзнанието (понякога) и свръхсъзнанието. Преместването на вниманието в съответното фино тяло активира излъчването му в съответния диапазон и тогава то може резонансно да взаимодейства с други подобни обекти. Впечатлението от резонирането на дадена честота създава усещане, а осъзнаването му е резултат от анализа на усещанията.

Тъй като телата на човека са свързани помежду си, при резонанс излъчването преминава през всичките тела и при по-висока амплитуда, би могло да даде отражение и във физическото (чиято плътност е най-голяма, поради което амплитудата на трептене ще бъде най-малка). Това се регистрира като идеомоторен акт и ако в ръката на човека има метална пръчка (рамка) или махало, рамката се завърта, а махалото се залялява. Това е така нареченият *радиестезичен* ефект. Следователно, радиестезията се основава просто на усещане на излъчванията. Мозъкът на човека осъществява квантово-вълновото кодиране на информацията, създавайки сложна йерархия от холограмни записи. Благодарение на съществуването на всеобща полева взаимовръзка, човекът може да взаимодейства с информационно-енергетичните полета.

Засега не се удава да се построи регистриращ прибор, независим от човека. Това е очевидно и следва от горното изложение. Единствено човекът има на разположение огромен набор от честоти в различните нива (по плътност и структура) на битието. С механичен или електромагнитен прибор, каквито може да построи съвременната наука може да се регистрират единствено излъчвания на обекти, породени от вакуума, но не и от първичния вакуум или от първичните торсионни полета, а какво да кажем за света на висшата реалност.

"Всичко е двойствено.

Всяко нещо притежава два полюса.

Всяко нещо има своя противоположност.

Еднаквото и различното са едно и също.

Противоположностите са еднак-

МАГИЯТА НА РЕЗОНАНСА

II част

ви по своята природа, но са различни по степен. Противоположностите се привличат.

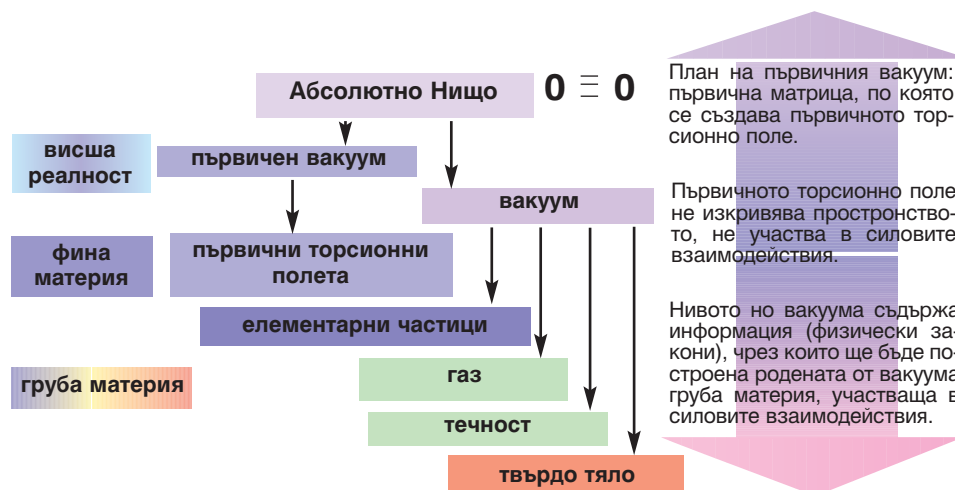
Всички истини са полуистини. Всички парадокси могат да се примирят."

Принцип на полярността

Живеем в полярен свят на полярна планета. От Теорията на физическия вакуум се вижда, че проявлението на електрични, гравитационни или торсионни полета е следствие

бост, сънливост или безсъние, главоболие, нервност, чувство на страх, парене или боцкане в тялото, треперене на краката, изстиване на крайниците, антипатия към мястото, умора, загуба на апетит. Дълготрайно пребиваване в неподвижност на такова място се явява пусков механизъм за много сериозни заболявания. Причината е в постоянния поляритет на обекта. Няма вреда, ако сме в движение.

Места на силата

от поляризацията на вакуума. Полярен е и самият човек - половината ни енергийни меридиани са положителни - Ян, другата половина са отрицателни - Ин. Артериалната кръв е с положителен заряд, венозната - с отрицателен. Биотоковете, разпределени по нашата нервна система, също носят положителен или отрицателен потенциал. Равновесието на плюса и минуса в човешкия организъм е тайната на доброто здраве. Всички дълготрайни отклонения в посока плюс или минус, водят до заболявания на конкретен орган или система и на човека като цяло.

Излъчване на Земята и здравето на човека

Геопатогенни зони

Мисълта, че Земята може да бъде източник на вредни излъчвания се е появила отдавна¹. Кучетата, конете и кравите избягват тези места, а котките, обратно, ги предпочитат. Много векове хората, знаейки това, са подбирали подходящи места за строителство на жилища и отглеждане на животни. Особено значение се е придавало на избора на място за строеж на култови и ритуални съоръжения, за което обезателно са използвали уменията на надарените с особени способности хора или специално обучени за това - лозоходци. Това изкуство е достигнало най-високо развитие в Китай под името Фен-шуй, а на запад - геомантия.

Резултатите от изследванията показват, че геопатогенното излъчване е високочестотен електромагнитен поле, с дължина на вълната в дециметровия диапазон (това е средният размер на органите и системите на човешкото тяло). Източници на геопатогенно излъчване могат да бъдат: подземни водни потоци; кръстосване на водни потоци, разположени на различна дълбочина; геоложки разломи; съвместното действие на подземни водни потоци и геоложки разломи - т.н. индуцирани пресичания; мрежи на Хартаман и Кури. Пребиваването дълго време в геопатогенна зона предизвиква следните общи симптоми: чувство на дискомфорт, обща сла-

На Земята съществуват така наречените "места на силата".

Местата на силата са участъци от земната повърхност, оказващи благотворно влияние и въздействие върху човека и живите организми. Наричат ги още *геомантийни зони* - *G-зони*. Те представляват вертикални равнини, ориентирани в направление на посоките на света, през интервали от 75-100 м и ширина на ивиците от 10 до 50 м. Структурата им не е еднородна и в тях може да се различат зони с различен интензитет. Особеността на излъчването на тези зони е дължината на вълната (радиестезична) на излъчване, 21,5 и 62,5 см а също така и характера на кръговата им поляризация.

Има природни извори, които натрупват, акумулират разпръснатите в околния свят, в пространството, във въздуха и под земята т.н. *частици на силата*. Китайците ги наричат "ци" или "чи". Суфите - "барак" - благодарат. Много често такива огнища са свързани с извори на лечебна вода.

Други източници, много мощни, се срещат на върховете на планините, но не на всички. Рядкото съчетание на геометричните и геологически особености на планинските местности води до вертикално изхвърляне на енергия. Планината в този случай играе роля на фокусираща леща, която насочва силата в една точка. Тези вулкани на силата се образуват основно в старите планински масиви. Не бива да се бъркат с действащите вулкани, където възникват крайно опасни, разрушителни, неуправляеми сили.

Местата на силата имат много пластове и човек може да влезе в контакт със всеки от тях. У всеки, който се окаже там, се активират някои нови способности и възможности. Наставниците и учителите ги ползват от хилядолетия, търсейки интуитивно подобни оазиси, където е концентрирана естествената и чиста енергия на Земята. Прилагайки тази сила, Майсторите активират спящите участъци на мозъка на човека.

Пътят на информацията

Както вече говорихме, в плана на първичния вакуум се съдържа информация за първичните торсионни

полета и за физическия вакуум. Първичните торсионни полета съществуват навсякъде и завинаги. Следователно, като се настроим на определена честота, характеризираща дадено качество на обект, ние започваме да излъчваме вълна на тази честота. С нас ще влезат в резонанс всички обекти, притежаващи това качество, до които е достигнала излъчената от нас вълна. Получавайки енергия от нас, те ще започнат да излъчват вълна на същата (и близки) честота. Тази вълна ни достига - това е "обратната връзка". Единствено големината на амплитудата ще бъде критерий за далечината или големината на обекта. Това е в идеалния случай. В действителност всяко качество се характеризира от сложен вълнов пакет - неговият *информационно-енергетичен код*. Не е необходимо да мислим за него, достатъчно е формирането на мисловен образ на изследвания обект, явление или качество и веднага започва излъчване на вълна със съответните характеристики. Приемането на отразената от обекта вълна усилва нашето състояние. Това е критерият за откриване на обекта. По установената връзка може да се обменя информация. За усилване на сигнала и проявяването му радиестезистите използват специални индикатори: рамки, багети, лозови пръчки, махала, пръчки-махала и др.

За ползата и вредата

Посещаването на "места на силата" или геопатогенни зони не бива да е безцелно. Целите може да бъдат различни: акумулиране в себе си на определен вид енергия; изваждане на организма от равновесие за улесняване на необходимата промяна; задвижване на определени процеси; влизане в контакт с различни нива на Битието, получаване на информация и др. Всеки търси собствения си истинен път и взаимодействия с мястото индивидуално.

Общуването с мястото става чрез настройване "по резонанс". На простичък език казано:

Отворете сърцето, дайте любов и ще получите любов!

Колко време да се пребивава на определено място? Отговорът на този въпрос е строго индивидуален. Може да се дадат само принципни препоръки.

- Ако това е "място на силата" - докато си свършите работата.

- Ако е геопатогенна зона - до настъпване на необходимата промяна. Няма положителна и отрицателна енергия. Енергията е една. Преминала през различни трансформатори, тя променя честотата си, нищо повече. Условно наречените "положителни" и "отрицателни" енергии просто отразяват направлението на съответния поток: (+) - към вас, навътре; (-) - от вас навън. Изследователите отбелязват, че има т.н. прагово въздействие на земното излъчване - определено време, след което в организма на човека настъпват болезнени нарушения и се развиват патологични състояния. Това трябва да определите сами по собствените си усещания.

- Ако просто искате "да се заредите", не бива да прекалявате и когато усетите в себе си изпълването, когато ви е най-хубаво, когато се чувствате нов, различен, трябва да се преместите.

Не прекалявайте! Не забравяйте, че при резонанс се акумулира енергия и амплитудата Ви на трептене расте. Това може да доведе до разкъсване на връзките между резониращата система и тялото.

ЧЕТИРИ УНИВЕРСИТЕТА В АМЕРИКА СА ЗАИНТЕРЕСОВАНИ ОТ ИДЕИТЕ НА АНАСТАСИЯ

(Продължение от предишния брой)

Много учени изпращат своите работи, разработени на основата на идеите, изложени в серията книги "Звънтящите кедри". Кандидат на икономическите науки представя проект за икономическо развитие на гържавата, като се отчитат идеите от книгите на Мегре за родовете имена, в пет университета на САЩ и получи покана от четири от тях да започне на тяхната база работа върху докторска дисертация по дадената тема. Л. Шарашкин прие поканата на един от университетите, който предложи на него и на неговото семейство условия за живеене и работа в продължение на пет години. Публикуваме част от изказването му.

5. Предназначение на техниката

Първоначално думата "техника" е означавала изкуство и занаят. Съвременните методи за производство са загубили качествата на занаят и разбира се, на изкуство. Как е станало това?

Използването на технологиите в производството може да влияе по различен начин на работника. Техниката може да му помогне в работата или може да го превърне в машина. Последното се получава в случая, когато изконното човешко действие се заменя от машини и когато производственият процес се разпада на голям брой операции, лишени от творчески елемент. Макар че голямото по мащаб промишлено производство е толкова любимо на нашата цивилизация, то не само не осигурява на човека творческа работа, но и влияе разрушително върху него и природата.

Освен това е изключително разходно (употребява голямо количество ресурси) и заедно с това генерира огромно количество отпадъци. Само в САЩ през 2000 година са били изхарчени 185 милиарда долара, или 2,8 % БВП за преработване на замърсяването на околната среда.

Най-новите технологии не винаги са най-добрите. Често използваните новаторски, скъпо струващи, технологии имат разрушителни последици. Ще дам пример с разсадника за дървета и центъра за семена в Хабаровска област. Правителството на САЩ е подарило на разсадника оборудване за контейнерно производство на фиданки: сега малките дървета се отглеждат не в граунда, а в контейнери - пластмасови съдове, напълнени със специал-

на смес от торф, пясък и перлит. Използването на американското оборудване се е оказало толкова скъпо струващо, че сега на разсадника му се налага незаконно да сече и да продава вековни дървета, за да има възможността да продължава да отглежда фиданки. Тази абсурдна ситуация се смята от болшинството икономисти за напълно нормална.

В родовете имена няма да бъдат нужни сложни технологии. Малкото занаятчийско производство ще осигури на хората интересна творческа и разнообразна работа. Малките мащаби на производството също така ще оказват минимално отрицателно въздействие върху околната среда, а значи и върху здравето на заселниците.

6. Възобновими и невъзобновими природни ресурси

Съществува принципна разлика между стоките, произведени от невъзобновими природни ресурси, и всички останали стоки. Съвременната икономика зависи в много голяма степен от невъзобновимите природни ресурси, особено от енергоносителите. Екоселищата позволяват в голямата си част да се премине към използването на възобновими ресурси, включително енергоносителите, което, първо, ще намали зависимостта на живеещите в родовете имена хора от изчерпаемите природни ресурси, и второ, ще оказва по-малко отрицателно влияние върху околната среда.

7. Отношение към земята

От гледна точка на сегашната икономика земята е невъзобновим природен ресурс. А в голямата част от цивилизацията тя въобще не е била причислявана към ресурса - била е живо възплъщение на божественото. В много цивилизации не е имало понятието собственост върху земята (а и как може човекът, който живее само няколко десетилетия, да

владее вечната земя). Забележително е, че ако към земята са се отнасяли просто като към ресурс, почвата се е разрушавала и цели цивилизации са прекратявали съществуването си.

Днес в "цивилизациите" страни към нея се отнасят не само като към ресурс, но и като към стока, която може свободно да се продава и да се купува, която може да се притежава. Почти напълно е изчезнала духовната връзка със земята. В очите на американския фермер единствената й функция е да държи класовете във вертикално положение, така че под него да могат да се изливат химически торове и пестициди.

В дългосрочна перспектива оцеляването на човека едва ли е възможно

без промяна на отношението към земята. Родовете имена ще позволят да се възроди духовната връзка с нея и следователно ще помогнат за оцеляването на човешкия вид.

8. Типове проблеми

Безусловно съществуват огромен брой препятствия за преминаването към новия икономически модел.

Това е и вече съществуващия индустриален икономически механизъм, и неправилното възпитание на децата, и едностранчивото образование (включително икономическото) и непознаването на ценностите на нетрадиционните ресурси (диво растящите лечебни треви, горските плодове, гъби и т.н.), и тежестта на външния дълг на страната. Много от тези проблеми имат по-прости решения, отколкото е прието да се смята.

Съвременното общество е склонно да предполага, че всеки проблем може да се реши с помощта на техническия прогрес. Както показва опитът, това не е така. Някои от най-важните проблеми нямат техническо решение. Но те могат да се преодолеят, ако човекът промени самия себе си, ако стане по-съзна-

телен. Създаването на родовите имена е едно от тези решения.

Всичко може да бъде икономическо обосноващо, даже неща, които взаимно се изключват. При това е възможно да се изгради макро икономически модел на икономика с голям брой екоселища (ако има пари, за да се наемат високо квалифицирани икономисти), но практическата стойност на такова изследване не би била много голяма. Много по-важно е натрупването и обмяната на информация и опит за изграждането на сели-

телния свят само на Турачакския район на Република Алтай. От резултатите от експедицията се разбира, че в района само от тринадесет вида треви (от повече от сто видове разпространени треви) запасите представляват около 300 милиона долара, при това 10 % от запасите, тоест 30 милиона долара могат да се извличат ежегодно без вреда за екосистемата. Данните за допустимото ежегодно получаване на лекарствено-техническа суровина са дадени в таблицата по-долу.

Макар че запасите от

не, а да се използва ръчния семеен труд или да се дава суровината за разфасоване във вече съществуващите заводи) - то стойността на тревите нараства 10 - 15 пъти. При това става особено важна ролята на предприемача при организирането на събирането на треви, производството и особено в пласирането на продукцията.

Ето един от примерите за това, как екоселищата могат да си осигурят паричен доход. В голямата част от районите на Русия съществуват подобни възможности (събиране

Таблица 1		Експлоатационен запас, т.	фициент на изсушаване Цена	USD/кг Стой-	ност, хил. USD
Пресмятане на обемите и на стойността на допустимото ежегодно събиране на треви в Турачакския район на Република Алтай. Източник: материали на А.Т. Истомин					
1. Ledum palustre		60	1,9	0,5	15,79
2. Корени от Bergenia crassifolia		23149	4	0,86	4977,04
корени		12918	3,2	0,7	2825,81
3. Червена боровинка обикновена	700	2,6	0,86	231,54	
4. Vupleurum falcatum		92,5	2,8	0,51	16,85
5. Origanum vulgare	6,6	4,2	0,51	0,80	
6. Chamaenerion angustifolium		3122	6,5	0,86	413,06
7. Asarum europaeum		5050	6,7	0,7	527,61
8. Filipendula ulmaria		8410	5,1	0,51	841,00
9. Allium victorialis		9210		0,9	8289,00
10. Pteridium aquilinum		8580		1,2	10296,00
11. Paeonia anomala		8688,1	4,5	0,6	1158,41
корени		6133,8	2,7	0,34	772,40
12. Polemonium coerilleum		1150	2,83	0,51	207,24
13. Veratrum Lobelianum Bernh.		59	3,2	0,3	5,53
Общо		87329			

Забележка: дадената цена е цената на приемните пунктове и предприятията или посредниците. За Allium victorialis и Pteridium aquilinum не са дадени коефициентите на изсушаване, тъй като те се употребяват за храна в пресен вид.

ща и управлението на стопанството (именно това би могло да се нарече икономика - тоест наука за управление на домашното стопанство). Осигуряването на паричния доход на заселниците - това е предимно не икономически, а предприемачески проблем. В голямата част от случаите има и ще има възможности за доход, важно е само да бъдат различени и да се използват. Ще дам пример с тревното богатство на Алтай.

Пример: тревите на Алтай

Алтаецът Александър Истомин известно време е развъждал във фермата си кабарги и продавал съдържимото от жлезите на кабаргите и други продукти в Китай (съдържимото от жлезите на кабаргите се използва в традиционната китайска медицина). Работата вървяла добре и доходът не бил лош. Ето ви пример за успешно предприемачество: в работата се използвали местни ресурси, не се изисквали големи капиталовложения и сложно оборудване.

Като оставил работата с кабаргите, А.Т.Истомин организира експедиция, която направила внимателно изследване на рас-

треви са огромни, тяхното събиране е достатъчно трудоемка работа. Освен това, макар че сезонът за събиране продължава от март до късна есен, основният период за събиране е само около два месеца в годината. За тези шестдесет дни един мъж може да изкопае до един тон корени (сухо тегло), а жена или дете - да съберат около 60 кг треви (сухо тегло). Получава се, че ако събраните треви просто се предават на снабдителските организации, то доходът на семейство от трима души не е чак толкова голям (даже ако семейството е събрало треви деветдесет дни и е събрало 180 кг. треви и 1,5 т. корени, то ще получи около 1700 долара). Но ако е организирано доброто пласиране на пресни треви (например Allium victorialis и Pteridium aquilinum) в градовете, особено в големите, то доходът от събирането и продажбата нараства няколкократно. Ако има и малко производство за разфасовка на тревите, то тяхната цена нараства в пъти, или ако е организирано производство на билков чай в пакетчета (при това могат да не се купуват скъпи линии за разфасова-

на горски плодове, гъби, треви, орехи, приемане на гости - туристи, ръкоделие, малко производство на храни и т.н.), които трябва само да се открият и да се използват. Информация за възможните ресурси често може да се събере от вече съществуващите източници (НИИ, съответните катедри на вузовете, регионалните и местните администрации и др.). При необходимост винаги могат да се намерят икономисти и други специалисти (ботаници, еколози и др.), които да разработят план за използването на ресурсите, без да се нанася вреда на екосистемите. Но изпълнението винаги е дело на група хора. При това е голяма ролята на предприемачеството. И винаги трябва да се разчита на собствените сили. Те ще помогнат.

Благодаря за вниманието.

Леонид Шарашкин, докторант в Горската програма на Университета на Мисури, Колумбия, САЩ; магистър на държавното управление и политиката за опазване на околната среда (Университет Индиана, САЩ); специалист по международни икономически отношения (Московски държавен институт за международни отношения - МГИМО).

ОВЧАРЯТ - ПИСАТЕЛ

155-156 г. от рождението и 117 години от смъртта на Захари Стоянов (1850 - 2. IX. 1889)

Минал през много трудности, тласкан от непреодолими пориви, движен от бурни преживявания - това е той, Захари Стоянов, големият писател, вдъхновеният публицист, неуморният патриот.

В световната история има малко подобни примери на хора, които излизат от народните низини, а след това мъчително и упорито се изкачват до върховете на културата, израстват с подвига си на борци и творци.

Животът му е истинска легенда, едно от чудесата на нашето минало.

Точно кога е роден Захари Стоянов не се знае - някъде през пролетта на 1850 година в село Медвен. Неясни са и данните за детските му години. Точни сведения има за времето, когато е овчар в североизточна България. Преживяванията от тези години той описва в на "Записки по българските въстания".

Средата, в която живее и работи като овчар Захари Стоянов, (Дженто е истинското му име) е крайно необразована. Той не се отличава от другите овчари. На ръст е среден, продълговато лице, с остро теме, тъмно, мургаво и скулесто. Само в очите има особена топлина, някаква одухотвореност, а челото му е високо и открито. В чертите на лицето му се отразява упоритост, воля и твърдост. Личи, че е човек, който няма да превие гръб, че

е като яките планинари със суровостта на прегорелите им лица из потайните горски пътеки, там където се гуши в Котленския балкан неговото родно село.

Неграмотните овчари със съвсем стеснен обсег не могат нищо да му дадат, техните навици и привички, вярвания и суеверия не удовлетворяват потребностите му. Изключение в тази крайно ограничена сфера са само разказите на хаджиите, посетили далечни градове, прекосили морета и реки. Те отварят малко прозорче към големия свят.

И ето, явява се едно овчарче, което работи като всички, слуша със зяпнали уста разказите за другите страни и народи, а постепенно в душата му нещо започва да го гложда, не му дава спокойствие ден и нощ. Сърцето му се стреми към нещо голямо, хубаво. В душата му се заржда желание да се учи, да се измъкне от тая дива среда.

Без да пита никого, без да търси подкрепа, прегладнял, капнал от умора, с подбити крака, без грош в джоба си, крачи по линията на железницата към Русчук (Русе), за да търси решения на въпросите, които го мъчат.

Минават седмици, месеци. Захари Стоянов вижда нови неща, свързва се с учени хора, които го насочват какво да чете. Читалището "Зора" в Русчук му става като роден дом и истинско училище. Тук той се сближава с Н. Обретенов, който му става като брат. Постепенно започват да му се доверяват и пробуждат съзнание то му, разкриват му истината за борбата, която се води. И ето, една вечер го кръщават за революционното дело. От тоя момент Захари Стоянов не принадлежи на себе си - народът разполага с него. И той се готви за въстанието, което ще възпламени цяла България.

Толкова щастлив и горд никога не е бил.

Подготвен добре чрез самообразование, през 1873 г. става учител. Целта му е да подбужда народа за въстание. Той е един от най-активните в подготовката на Старозагорското въстание, което за съжаление не успява.

На следващата година го намира П. Волон и го завежда в Пловдив. Там е определен да агитира и организира комитети в родопските села.

болка - революционерите, които са рискували живота си, са пренебрегнати и изоставени. Загиналите са напълно забравени.

Постоянна работа не намира. Не му дават, защото няма образование, няма диплома. Той решава да участва в политиката, като се занимава с публицистика, ще пише статии, ще тръби, ще жигосва, ще буди общественото съзнание.

Първият фейлетон на

ние, най-крупното дело на Захари Стоянов.

В цялата книга личи огромната му любов към народа и огромната му омраза към чорбаджиите - предатели и врагове.

По-късно Захари Стоянов издава и друга книга "Четите в България на Филип Тотя, Хаджи Димитър и Стефан Караджа". В нея описва нови светли образи, нови вдъхновени борби.

Пише и за своя учител в публицистиката и ли-

дава и това велико и справедливо дело; съединяват се в едно Източна Румелия и Княжество. България върви към възход. Тя има верни синове, които се борят за щастието на народа.

Политическите прояви не отвлечат Захари Стоянов от писателската му дейност. Следва книгата му "Чирдафон Велики" - своеобразно хумористично произведение, пълно с жизненост и колоритни картини.

Майсторството му вече е разцъфтяло пълно. Каква голяма задача е да се обрисова Априлското въстание, да се разкрие сложният противоречив облик на Бенковски - с величието и недостатъците му. Във втория том ярко се нарисувани картините на въстанието, атмосферата и духа на тази епоха. Никое от произведенията до тогава не е така търсено, така предавано от ръка на ръка.

- Аз ще направя от Христо Ботев кумир за българската младеж! - заявява Захари Стоянов и дава верен портрет на Ботев, изграден с ярки средства, показва го в неговото истинско величие.

В последните години на живота си Захари Стоянов се занимава усилено с обществена дейност. Неговата популярност расте. Избират го за подпредседател на Народното събрание, по-късно става и председател.

Княз Фердинанд обсища с почести и награди овчаря - писател; стреми се да го използва за собствената си популярност сред народа.

Захари Стоянов умира твърде млад - на 38-39 г. Това става неочаквано и преждевременно. През 1889 г. той заминава заедно с жена си на излужението в Париж. По време на пътуването усеща остри болки в корема. В Париж болестта се засилва и на 2. IX. умира.

Минават години. Почитателите му не забравят името и делото му. Неговите книги, и особено "Записки по българските въстания", проникват във всеки дом, стават съдба на народа, оказват силно въздействие на цялата ни литература.

Захари Стоянов остава жив, за да разкрие красотата на един велик живот, сиянието на цяла епоха, стихията на ярък пламък, който дълбоко е носил в сърцето си - любовта към народа, към всичко родно, към всичко свързано с чистотата на българското небе.

Екатерина СТАЕВА,
зр. Велинаград

Родната къща на Захари Стоянов в с. Медвен

Тръгва Захари Стоянов от село на село в потайни доби да разнася правото слово. Просълзва се, като гледа как белобради старци го слушат със зяпнали уста, с жадни очи. Често го питали кой е, откъде е. "Българин съм!" е отговорът.

Решителен момент в живота на Захари Стоянов е срещата му с Г. Бенковски. Двамата веднага намират общ език, нали и двамата имат обща съдба - истински народни синове, излезли от низините, селяни с груба кожа, изпечени от ветровете, които са я брутели.

1876 година - избухва въстанието. Захари Стоянов е изпълнен с възхищение пред революционния подем на народа, пред възхода и величието. Но за съжаление той вижда и ужасите на погрома, страданията и болките, минава през пепелищата. Пред очите му загиват много негови другари, пада и Бенковски. Заловен от турците, прекарва месеци в затворите, но не признава участието си във въстанието, не издава никого.

Когато излиза от затвора, Русия обявява война на Турция. Захари Стоянов през Балкана заминава за Велико Търново, където се среща със Стамболов.

Радост и възторг заливат страната ни след освобождението! Най-после е осъществена вековната мечта! Но идват разочарование и

Захари Стоянов излиза във вестник Независимост през 1880 г., озглавен Знаеш ли кои сме?" Две години по-късно издава първата си книга "Искендер бей", посрещната с голям интерес. С жив хумор авторът обрисова портрета на главния герой, за който всички знаят, че е князът. И ето, за него повече няма място в младото, свободно княжество. Отново трябва да бяга, преследван, уволнен от новите тирани. А вече има и семейство. Негова вярна другарка става Анастасия Обретенова.

Установил се в Пловдив, започва усилено да се занимава с публицистика. Захари Стоянов иска да възкреси образите на загиналите другари за съвременниците, да покаже делата на героите и ги противопостави на царящата корупция и безпринципност.

Една негова статия за героите-революционери дава подтик на Иван Вазов да напише "Епопея на забравените".

Захари Стоянов издава книгата си "Васил Левски (Дяконът)". Образът на великия апостол го е пленил още от ранни години. Каква чистота, какви светли пориви, каква преданост към великото дело, какъв чист патриот и човек!

Същата година излиза и първият том от "Записки по българските въстания" това е началото на епохално произведе-

тературата - Любен Каравелов, за чистия му патриотизъм, за ролята му в нашето Възраждане.

За кратко време толкова съчинения!

В същото време Захари Стоянов постоянно сътрудничи на вестници и списания, занимава се с обществена дейност, която го оформя като апостол и на новата епоха.

Възходът на публицистична му дейност е издаваният от него вестник "Борба". Статии и фейлетоните обхождат всеки град, всяко село на Източна Румелия. Стрелите са насочени против самозабравилите се властници, кариелистите, службанлиите. Става много популярен. Наричат го "Царят на селяните". Той е най-революционният защитник на бедните и онеправданите от посегателствата на управниците и грабителите.

Сърцето на Захари Стоянов не може да гледа безразлично разкъсаната на части родина и започва най-бляскавото си дело след Освобождението. Все по-често се пита: докога ще търпи в Македония да се ширят турците, хубавата Тракия да е подчинена на султана и отделена от Северна България - защо е това разкъсване?

И отново се създават комитети, уреждат се тайни нощни срещи и събрания.

На 06. IX. 1885г. побеж-

Владимир Богданов
ЛИХВАТА -
РАК НА
ОБЩЕСТВОТО

Вече излезе на пазара петата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimene@yahoo.com

ПЕТЪР ДИМКОВ В НОВА СВЕТЛИНА

Тибет бе началото

Николай КАФТАНДЖИЕВ

СЕНЗАЦИЯТА

Имах щастието да се запозная и сближа с Петър Димков /1886-1981/ през 1975 г. Тогава, когато приближаваше своето 90-то лето, ми разказа нещо необичайно, изключително и то толкова живо, че сякаш се беше случило преди ден-два. А ставаше дума за негов спомен от младежките години. Живостта на разказа, необичайността на станалото толкова силно се връзаха в моето въображение и памет, че все едно вчера ми го е казал, а оттогава са минали три десетилетия.

Сега на свой ред ще се опитам да предам своя спомен.

Няког от срещите ни ставаха в неговия "кабинет". Този кабинет беше една скромна стая, която му служеше и за спалня.

"Най-голямата сензация, когато се учех в Русия от 1899 до 1909 г., бе демонстрацията на руския учен Чорни в Петербург. - започна Петър Димков и продължи. - Преди много години бил съвсем млад, но с изключителни способности - детето чудо на своето време. Юноша, а вече учен. "Бъдещият гений на руската наука", както го определяли тогава. И ето, че той, който трябвало да прослави руската наука, решил да вземе участие в тибетската експедиция на големия учен-пътешественик Пржевалски. Много били против това му желание, защото едно такова пътешествие било изпълнено с опасности. Но младежът бил непреклонен. И техните опасения се сбъднали. Пътешествениците се движели, качени на якове, покрай бездънна пропаст. Якът на Чорни се подхлъзнал и полетял с него в пропастта.

Хората отдавна бяха забравили за Чорни, - продължи Петър Димков - когато се появи един възрастен странник, който твърдеше, че той е този учен. Разказа и невероятната си история.

Овчарчетата забелязали, че около короната на едно дърво, израсло в отвесната скала, кръжали птици. Съобщили за това на монаси от близък манастир. Монасите намерили припаднал млад човек върху клоните. Това бил той. Лечението му минало успешно и много по-бързо, отколкото би станало с познатата му медицина. Когато заякнал, му било предложено да бъде върнат в Русия било през Китай, било през Индия. Той обаче знаел, че знанието на монасите превъзхождало това на европейците и ги помолил да се учи при тях. След съответно запитване, на монасите им било позволено да го учат.

На въпроса как може да докаже, че придобитото знание е изключително, той пожела да му се предоставят две зали с обща стена. Щял да изнесе една и съща лекция, минавайки през стената. Целият Петербург настръхна от твърдението. Избраните зали били в Университета. Вишето общество и видни учени изпълнили залите. В една от тях бил и прес-

толонаследникът. Преди започването на лекцията вратите на залите били заключени и на тях били поставени печати. Така, ако е бил опитен хипнотизатор, той не е можел да подведе присъстващите. И той изнесе лекцията в двете зали, като няколко пъти се дематериализирал в едната зала и се материализирал в другата - едно от най-висшите постижения на източното знание. Вечерта императорът поискал съвет от първия си съветник във връзка със сензационната новина. Отговорът бил: *Ваше Величество, ако може да минава и през стени, той може много по-лесно да става и невидим и да узнава причините за нашите решения, присъствайки на разговорите ни. А знаете, че не винаги трябва да се знаят. Така че, съветвам Ви да му предложите да се завърне там, откъдето дойде.* Императорът възприел съвета и Чорни отново се отправил на път за Тибет".

Все още не съм намерил време, за да се опитам да узная повече за тази сензация на времето в Русия и за Чорни. Направих само справка в наши и съветски енциклопедични справочници. Ето основното. Николай Михайлович Пржевалски /Ц. Пшевалски/ /1839-1888/ е руски учен-пътешественик, изследовател на Централна Азия. Провел е две експедиции в Тибет. Първата от 1879 до 1880 и втората - от 1883 до 1885 г.

Имам известни основания да смятам, че сензацията е станала около 1905 г., когато Петър Димков е бил на 18 г. Това е бележитата година в живота му, но за нея ще пиша по-нататък. Нека сега вземем примерно две дати, когато е възможно Чорни да е полетял в тибетски каньон. А именно началните години на експедициите. От 1879 до 1905 г. са 26 г., а от 1883 до 1905 - 22 г. При положение, че Чорни е бил и голям учен още като младеж, то е допустимо за 20-25 г. да овладее изкуството да се дематериализира и материализира.

ВЪРХЪТ

Както ще видим по-нататък тази сензация е насочила младият Димков към Тибет, а Тибет от своя страна го е белязал за цял живот. Така

че, преди да продължи, е необходимо да кажа нещо за самия Тибет.

Ламаизмът е тибетския будизъм. Значи първият въпрос е Какво е будизмът въобще?, а вторият - "Какво е ламаизмът в частност?"

Будизмът е най-разпространената религия в света. Но той не е само религия, а и мировзрение, т.е. цялостен поглед за всичко, като се почне от Бога и се стигне до най-малката частица, позната на наука-

та. Будизмът се изгражда на индийската хилядолетна традиция на знанието. А до какви върхове е стигало това знание още в най-дълбока древност?! Йогите, които ползват това знание, могат да превъзмогват земното притегляне и да стоят над земята, да се дематериализират и материализират, да общуват с отвъдния свят, който официалната европейска наука даже отрича. Спомням си, че една от причините за преследването на Кубрат Томов в социалистическа България бе написаното в труда му "Резонансно-изоморфният принцип", **че нашата съвременна наука едва се допират до някои от постиженията на йога.** Но това не е всичко. Будизмът се разпространява и в Китай. Там той се обогатява от знанието на другата древна далекоизточна цивилизация - китайската. Така възниква чан-будизмът, т.е. китайският будизъм, възниква и трети вид будизъм, този, който се основа на японската традиция - дзен-будизъм.

Нека сега видим какво представлява ламаизмът, т.е. тибетският будизъм.

Будизмът започва да прониква в Тибет още в V век. Отначало това е индийският будизъм, а върху него се наслаждава и китайският будизъм. Така, че ламаизмът представлява едно велико учение, едновременно духовно и научно на три основи - местната традиция /религията Бонпо/, индийският, а след това и китайският будизъм. Благодарение на непристъпността на Тибет всред Хималаите, това велико учение се развива спокойно на покрива на света. **Това е върхът на будизма, а това значи и върхът на човешкото знание или поне един от неговите най-високи върхове, които корени се губят в древността.** Поради този факт и интересът на съвременните европейци, американци и австралийци е насочен към тибетския будизъм. Впрочем българският читател има чудесната възможност да се запознае с тибетския будизъм и да разбере защо е толкова голям интерес към него сега, благодарение на книгата на Жан-Франсоа Ревел и Матийо Рикар "МОНАХЪТ И ФИЛОСОФЪТ. Смишълът на живота, видян от Париж и Тибет." София, "Изток-Запад", 2005. 384 с. В оригинала подзаглавието е "Будизмът днес". Жан-Франсоа Ревел е един от 40-те безсмъртни съвременни французи, така се назовават членовете на Френската академия на науките, а Матийо Рикар е негов син. Тъй като ни интересува Тибет и неговия будизъм, ето сведенията за сина, дадени от самия Далай Лама на Тибет в изгнание. Той пише: *"...Матийо Рикар /р. 1946/, след като защитава дисертация по молекулярна биология в Института Пастьор през 1972 г., решава да изостави научната кариера, замива за Непал и става будистки монах при един от най-уважаваните тибетски учители - Дилго Кхъенце Ринпоче, който е обучавал и Далай Лама."/* /когато Рикар често съпровожда като негов личен преводач/.

Очаквайте "Петър Димков и Тибет".

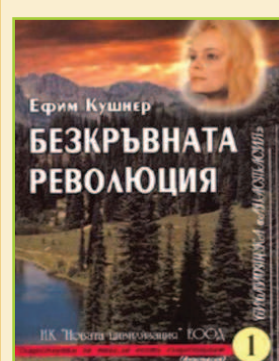
гр. София, 9-10.08.2006 г.

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар четвъртата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите.
Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар третата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово именуе".
Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар втората книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.
Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар първата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер.
Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

Д-р мег. науки
Норман УОКЪР
м.с. Рая ГАРДЖЕВА

СМЕС ОТ СОКА НА МОРКОВ, ЦВЕКЛО И КОКОСОВ ОРЕХ

Тази смес се явява мощен строител на организма, а също така служи като изключително ефективно почистващо средство на бъбреците и жлъчния мехур. При правилно пригот-

вяне тя съдържа в голямо количество алкални елементи - калий, натрий, калций, магнезий, много желязо, фосфор, сяра, силиций и хлор в необходимите съотношения.

СОК ОТ БРЮКСЕЛСКО ЗЕЛЕ

Смес от сока на брюкселското зеле с морковен сок, марулен и сока на зеления фасул дава такава съчетание на елементите, което помага за усилването и възстановяването на подстомашната жлеза. Тези сокове са изключително полезни и при диабет.

Но те принасят полза само в тези случаи, когато от храната се изключат нишестето и захарта.

ФАТАЛНИТЕ ЗАБЛУДИ

Който иска да оздравее, вика своята мъдрост и мобилизира всички сили на Природата, който не иска - вика лекарите!

Смъртоносният вирус

Официалната медицинска пропаганда непрекъснато твърди, че микробите и бацилите са основните причинители на всички болести и епидемии. За да се предпазим от тях, е нужно да се пазим от заразяване, както и да се ваксинираме или имунизираме срещу всички опасни болести.

През устата, дробовите и кожата, с храната, водата и въздуха в организма проникват и се развиват хиляди паразитни микроорганизми - бактерии, бацити, микроби. Някои бактерии са необходими и полезни гости. Те превръщат храната в дебелото черво в разтворими, смилателни форми, разлагат продуктите от разпадането, спомагат за образуването на витамините от група В. Други предизвикват заразни болестни състояния, които прерастват в смъртоносни епидемии, причиняващи смъртта на хиляди хора.

Съвременната медицина издигна в култ "смъртоносния вирус". Приписа му всички земни и неземни човешки грехове и му обяви свещена война - "джихад". Вирусите станаха удобна причина за всички болести. Хем са малки и не се виждат, хем не може да се оправдават.

Във войната срещу вирусите се включва и теж-

ката артилерия. След пеницилина се откриха стотици силни химически отрови, наречени антибиотици. Самата дума "антибио" говори достатъчно.

Антибиотикът е химическа агресия не само срещу всичко живо в човешкия организъм, но и към самия живот!

Той убива всичко - и добро и лошо. Най-пагубно се отразява унищожаването на т.нар. "бифидум бактериум", които са много ценни, защото участват активно в храносмилателните процеси в дебелото черво и в производството на витамините от група В. Тези бактерии се доставят в детския организъм с майчиното мляко и първият антибиотик след спиране на кърменето ги унищожават безвъзвратно.

Антибиотиците нарушават баланса на чревната флора и фауна, като разстройват храносмилането, получават се липса на апетит, недостиг на витамини и дефицит на много ензими и аминокиселини, които организмът произвежда сам. Настъпва пълен дисбаланс и вътрешен хаос с опасни последици.

Чистият, притежаващ вътрешни сили организъм, изхвърля опасния химически агент чрез реакция, наречена "свръхчувствителност" към антибиотика, тъй неприятна за медиците. Болестотворните микроорганизми в голямата си част са унищожени, но най-жизнените от тях оцеляват.

Невероятна е възможността на вирусите и микроорганизмите да се приспособяват към променящите се условия, да добиват имунитет, да мутират

и да остават завинаги в организма. При първия спад на имунната защита те отново се размножават безпрепятствено и болестта се повтаря с нова сила, но вече вирусът е по-устойчив и се нуждае от по-силен антибиотик, към който отново привиква. Получава се т.нар. хронично заболяване и всичко започва отначало.

В безкрайната надпревара бацилите винаги са с едни гърди пред докторите. Ако организмът притежава достатъчно вътрешна енергия и мощна имунна система, предизвиква силна токсимична криза, (характерна с висока температура, разстройство и повръщане, неразположение и отпадналост). **Ако липсва медицинска намеса с нов химикал, организмът успява да унищожи и изхвърли не само вредните микроорганизми, но и антибиотиците.** Другата възможност е да боледува от най-слабия полъх на вятъра, смяна на времето, физическо или психическо натоварване. Организмът се превръща в самоходна Менделеева таблица, а лекарствата се пият с шепа и са животоспасяващи. Сега вече микробите наистина стават смъртоносни.

Тошко ТОДОРОВ

Център за квантова медицина - София,
Център за Здравна диагностика "ОРЛАНКОЛОР",
София 1712,
ж.к. "Младост 3",
XXV поликлиника, ет. 3,
каб. 303
(автобуси N 213 и 305)
Тел.: 02/974 62 36 (262),
GSM: 088 860 72, e-mail:
argoloc@yahoo.com

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЛЕКАРСТВА

Милена АТАНАСОВА

ДЖИНДЖИФИЛ, ИСИОТ (Zingiber officinale)

Основни представители: Джинджифил (исиот) (Zingiber officinale) - многогодишно тревисто растение.

Използвани части от растението: Коренище, масло от джинджифил.

Основни биологично-активни съставки: Коренището съдържа до 3% етерично масло (сесквитерпен зингиберен, сесквитерпенов алкохол зингиберол, цинеол, борнеол), нишесте, смоли, танини, захари.

Здравни ефекти: Биологичен ефект: Стимулира апетита, дейността на червата, съдейства за намаляване на повишена стомашна секреция, тежест в стомаха след обилно нахранване, позиви за гадене и повръщане.

Приложение: При язва на стомаха и дванадесетопръстника, ангина, простудни заболявания на горните дихателни пътища.

Начин на приложение: Влиза в състава на добавки към храната; билков чай - билка (коренище) една чаена лъжичка с две чаени чаши вода десет минути, прецежда се.

Противопоказания: При по-голямо количество може да предизвика бързопреходно гадене.

Рецепти за природно лечение на Петър Дънов

Бейнса Дуно

ХЕМОРОИДИ

1. Хемороидите се засилват през май, затова преди да дойде месец май, ще пиете отвара от подбиче. По 1/2 чаена чаша, 3 пъти на ден. Може да се засилят и през останалите месеци от годината, тогава пак ще пиете отвара от подбиче.

2. Когато хемороидите се проявяват и с външни цици, налагайте мястото с печен праз. Празът да се пече на фурна. Като го наложите, мястото да се превърже. Ще го слагате вечерно време.

3. При всяко изхождане, да се измива мястото с хладка вода.

ХРЕМА

1. Сутринта стоплете малко вода, сложете в нея сол и смъркнете няколко пъти от солената вода. След 2-3 дни, хремата ви ще мине. Солената вода препятства размножаването на микробите, които причиняват хремата.

2. Изпийте 2-3 чаши гореща вода, за да се изпотите и след това се преоблечете.

3. По една чашка кафе на ден.

4. Яжте суров праз, като най-витаминозните му части са външните зелени листа.

ХЪЛЦАНЕ

При хълцане изпийте 1-2 чаши

гореща вода и дишайте дълбоко.

ЦИРЕИ

1. Вземете леноно семе и го сварете с мляко и захар. Наложете с получената смес болното място.

2. Можете да се наложите и със следната рецепта: бамя, сварена с мляко и захар.

ЧЕРЕН ДРОБ

1. Ако имате разстроен черен дроб, ще изяждате по 2 лимона на ден и ще пиете сутрин, обед и вечер по литър и половина гореща вода.

2. За разстроен черен дроб се препоръчва да се обградите със зелени цветя.

3. Яжте повече сирене, но да е изкиснато, да не е солено.

4. При увеличен черен дроб пиете отвара от цикория. Вземете цялото растение: корен, стъбло, листа.

ШАРКА

1. Вземете очистително.

2. Пийте гореща вода 3 пъти на ден по 3 чаши. Стойте на топло.

3. Храната ви трябва да се състои само от варени картофи с малко сол и понякога картофена супа.

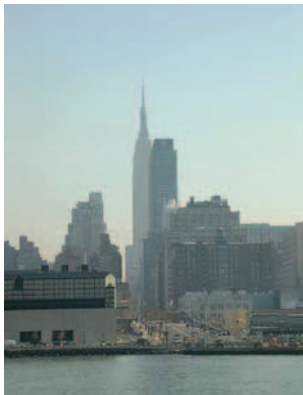

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА НА ПИТЪР или едно предложение за оцеляване

Лорънс Джонатан ПИТЪР

II глава ПАТОЛОГИЯ

"Аз вярвам, че ред е по-добре от хаос, по-добре е създаване, отколкото разрушаване. Предпочитам добротата пред насилието, прощата пред отмъщението. Смятам, че като цяло знанието е по-добро от невежеството и съм сигурен, че човешкото състрадание струва повече, отколкото всяка идеология... Въпреки последните успехи на науката хората не са се променили много за последните 2000 години и вследствие на това все още трябва да се стараят да се учим от историята. Историята - това сме ние!"

Сър Кенет Кларк

През младежките си години познавах повърхностно трудностите, които се изправяха пред град Прогрес, и изпитвах малко повече от среден интерес за възможните им решения. Годините минаваха и аз осъзнах сложността и вътрешната взаимозависимост на тези проблеми. В усилията си да разбера явленията, насочих четенето си към широк обхват от теми, включващи опазването на околната среда, демография, социология, икономика, престъпност, градоустройство и история.

От времето на първото заселване на европейци в Америка при Джеймстаун в началото на XVII век едно столетие е било необходимо, за да се насили областта между Атлантическия океан и Аленските планини, друго столетие - за да се засели страната до Мисисипи, а по-голямата част от последното столетие измина, за да изчезнат гра-

ниците между поселенията. Първите заселници посрещаха предизвикателствата по граничните зони, като разчистваха земята, строяха железни пътища, убиваха бизоните, сражаваха се с индианците и плячкосваха природните богатства. Макар че към 1900 година пришълците бяха вече покорили местното население и бяха завзели земята, този завоевателски начин на мислене се запази.

"Да следваш глупави примери и да мигаши с двете си очи е по-лесно, отколкото да мислиш."

Уилям Купър

През първите 75 години от този век станахме свидетели на увековечаването на икономическия растеж и на алчността, придружени от почти универсалната незаинтересованост към всяка последица освен чистата печалба. Ние постоянно пропускахме да видим цялостната картина и начините да се поддържа действително равновесие между човешките дейности и природната мъдрост. Периодът след ликвидирането на граничните зони до днес свидетелства за един вид неуспех, поради раздробяване на една цялостност.

Още на границата на века долината на град Прогрес носеше някои белези от експлоатацията на естествените й ресурси. Компанията "Гола Сеч" беше започнала открит рудодобив, но реката все течеше чиста и предлагаше места за отдиш. Деца и възрастни все още ловяха риба, плуваха и си устройваха угощения сред природата. **Човекът обаче умножи начините, по които можеше да налага волята си върху природата. Методите, които водеха по най-късия път до най-високите печалби, бяха най-опустошителни. След 1975 година долината на град Прогрес стана озъбен и тъжен свидетел на глупавия ни стремеж към вероломни печалби.**

"Няма крепост толкова силна, че парите да не могат да я превземат."

Цицерон

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК "ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ"

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02 996 22 11 (вечер)
e-mail: greensping@dir.bg

ЖИТЕН БЛАГОСЛОВ

Христо МАДЖАРОВ

КАКВО Е ЖИВОТЪТ? (Приказка за възрастни)

Слънцето още не бе обагрило хоризонта, когато две фигури - баща и син - се изправиха върху голямата скала на върха на хълма, издигащ се над големия град. Белокосият заговори:

"На тази скала седях преди 33 години, синко. Така я обичах, когато бях на твоите години!"

Взирах се в града под нозете ми и слушах шума от вълните на житейското море. Чувах възклицания от радост, вопли на отчаяния, въздишки на болни, изгубили надежда, безгрижен смях на млади хора, викове от алчност да заграват, последната въздишка на умирация, нежния шепот на влюбения. Всичко се прелита - ше и смесваше в бученето на житейските вълни.

Гледах и се питах: Какво е животът? Реших, че не познавам света и затова не мога да разкрия тайната на живота - откъде идвам и накъде отивам.

Тогава взех много бижута и спомени от бащините палати и тръгнах по широкия свят да търся разгадката на тази тайна.

Сред океана се изви страшна буря. Корабът, с който пътувах бе пробит от подводни скали и потъна!

Събудих се с болки по цялото тяло. Морето ме бе изхвърлило на непознат остров. Той бе пуст, с рядка растителност. Бях ужасен. Слънчевите лъчи, които си играеха по диамантите на пръстените ми, не можеха да разсеят моето отчаяние. Какво можеше да ми даде сега големият диамант, окачен на златна верига на гърдите ми? Нима можеше да ме нахрани?

Ровех така безполезните неща в чантата ми. Натъкнах се на малка кесийка, която майка ми бе казала да пазя повече от очите си. Не бях я отварял досега. Отворих я и извиках от радост. Шепта житни зрънца ме гледаха засмяно и ми носеха надежда...

Те спасиха живота ми, а не диамантът.

Сине мой, ти достигна своята зрялост.

Кажи ми сега какъв искаш да бъдеш:

блестящ диамант или малко житно зрънце?"

ТАЙНАТА НА ЖИВОТА

Две концепции спорят за **Тайната на живота**: за **Сътворяването** и за **Еволюцията** от една клетка. И двете са еднородни относно днешния колапс: **теолозите** казват, че човек се е отклонил от Пътя; **еволюционистите** - че той още не е свършен.

ТАЙНАТА НА БЪДНОТО

За да има "Бъдно", трябва да се излезе от колапса. Затова се върви по два пътя: материален и духовен.¹

Първият е Пътят на революциите. Той е **бърз**: отвън навътре - първо обществото, после личността. Правят големи обещания (като пред избори): ще спасят всички! Методи: "на всяка цена", революции, насилия и социални реформи.

Започват с велики дела, замах и реклама, лозунги, правила и закони. Път на низията ум.

Резултат: градят пирамида от лично благополучие, на върха на която са те, за сметка на по-долу стоящите и на камара трупове. Завършва с пълна разруха.

Пример: в Евангелието - цар Ирод; днес - финансовите пирамиди и социалната върхушка.

Вторият път е по-бавен. Той започва скромно, с посяване на малки семенца, с еволюционни реформи от вътре-навън: одухотворяване и изграждане на личността и после - на обществото.

Това е **Пътят на Житното зрънце**, Пътят на Доброто - Пътят на Великите посветени.

Спасяват се само "готовите" (от "Тесния път").

Поетът (Елвилюри) сравнява двата пътя:

"Човешките дела добре започват,

но не завършват всякога добре.

Божествените - уж едно поточе -

току виж, че станали море."

Житният благослов е свещен за древните.

Свещените книги го възпяват.

В Египет Озирис е житен бог. В **"Книгата на мъртвите"** той е наречен Зърно. Сеенето на житото олицетворява погребението му в земята, а жътвата - неговото възкресение от другия, по-добър свят и изхранване на народа с тялото му.²

В Библията се отделя голямо внимание на житото в пряк и преносен смисъл. То е главен хранителен продукт в Обетованата земя, символ на оцеляване и благословия на Всевишния. Поучителна история е описана в книгата **Рут**.

Показва се справедливото божествено възнаграждение при опазване на вярата и благочестието. Тя разглежда драмата в едно израелско семейство, избягало от глада в съседна Моавия. Моавката Рут отказва да се върне в страната си и при рода си след смъртта на своя съпруг и следва свекърва си във Витлеем.

Там младата жена не търси връстници за компания, а моли за разрешение и тръгва да събира класове след жетварите, за да спаси свекърва си от глад. Нейното трудолюбие, жертвоготовност и добродетели трогват

собственика, който се оказва сродник и я дарява не само с много зърно, но и я взема за своя жена. Всички благославят този брак и дом и се молят да се прочуе в историята. Това наистина става, защото Рут ражда Овид - дядо на Давид. Книгата "Рут" е разказ за любовта и предаността, възнаградени чрез Божествена благословия, изразена чрез символа на житното зрънце и дареното потомство. Така Рут станала прабаба на Исус. (Мат.1:5)

Христос сравнява Небесното царство с житна нива, на която Той е Сеячът на добро семе, а Сатана сее плевели (фалшиви идеи), **докато хората (съзнанията) спят.** (Мат.13:24-30). Човекът на греха ще седне в Храма като Бог. (2 Солунци 2:4) "Житото" (истинските християни) ще продължава да расте, без да прави вие-

дима религиозна организация, като тази на "плевелите". При свършека на века ще има жетва: плевелите ще се изгорят, а житото ще се прибере в "житницата".

Двата пътя - бързият, светски и бавният, духовен - са обрисувани в баснята на Дядо Благо.

КУРШУМ И ЖИТНО ЗЪРНО

(Басня)³

Туп! - паднал един куршум в черна угар и бързо се заровил в пръстта. А там било посято житно зрънце.

- Добър ден, зрънце!

- Добър ден, куршумче! Какво има?

- Има чудо, ха-ха-ха! Ей сега току-що минах през сърцата на едни юнаци. Сразих ги, за миг ги умъртвих. Събрали се ахмаците на бойно поле и само ни изпращат едни срещу други да ги умъртвяваме. А ние никому хатър не правим: всички избиваме! Нали е славно? Ха-ха-ха! За нас куршумите - казват, че сме били безжизнени - нямали сме живот. Но виждаш ли: един безжизнен - трима жизнени унищожава! А това ще рече, че животът е нищо. Направен от нищо, не служи за нищо - като сапунено мехурче.

- О, заблуждаваш се ти, любезно куршумче!

Не си видял живот, защото той се не вижда. Не си виждал и юнаците, за които мислиш, че си унищожил. Направил си им само малка пакост: продупчил си дрехите им и те са ги напуснали.

Сега ще отидат да си направят нови дрехи, ще се родят като малки бебенца и пак ще пораснат юнаци.

- Не, това е лъжа! Как може умрял юнак да се роди като бебенец! Аз защо не мога това?

- Ти си мъртва материя - точно като телата на юнаците. Не си се раждал и не можеш да родиш. Животът е съвсем друго нещо: **нищо се убива, нищо умира. Само животът може да се роди в материя и да я оживи. Но материята не може да започва на живота. Животът всякога може да намери материя да се облече, но материята никога не може да намери живот.** Любезно куршумче, за сега - щеш-не щеш - ще седнеш при мен, за да видиш как става всичко това.

След този разговор, куршумът останал да ръждавее в земята, а житното зрънце пунало надолу коренчета, нагоре - стъбълце и листенца. Заживяло нов живот и народило много житни зрънца, които запели в хор:

Велико нещо е Животът,

природна красота!

Най-милото на всички живи,

на цял свят радостта.

Дядо Благо

Съвкупността от Учителите на Втория път съставя БЯЛОТО БРАТСТВО⁴.

Техен е **Пътят на Житното зрънце**. Те са готови да жертват личния и физическия си живот, за да дадат после богати плодове: както Житното зрънце само се преражда в житен клас, така и духовните водачи, след физическата си смърт, се вселяват и умножават в душите на своите ученици (и на своите врагове).

Земните животи на световните учители - Кришна, Орфей, Питагор, Сократ, Йоан Кръстител, Исус, Боян Мага и на техните ученици, или на посветени от миналия век, като Махатма Ганди в Индия и Любомир Лулчев в България, потвърждават все този закон - за жертвата на Житното Зрънце с последващ богат урожай.

Затова Житното зрънце е емблема на Бялото Братство. Глава на Бялото Братство е Христос. Христос - Учителят, на Когото Исус е един от пратениците.⁴

ЛИТЕРАТУРА

1* - Маджаров Хр. *Завръщането на богомилите*, стр. 9-15, Алфиола, Вн., 1997

2* - Джеймс Фрейзър, *Златната клонка*, Сф., 1984

3* - Дядо Благо, *Куршум и зрънце*, в-к *Братство*, бр. 134, 06.10.1935

4* - Исус и Христос - виж Макс Хайнгл, *Космогония на розенкройцерите*, Вн. 2001

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

Тайната за БОЖЕСТВЕННОТО ХРАНЕНЕ

„Трябва да се храним, както дишаме.“

Въздухът на родовото имение не храни само човешкото тяло - той храни с етери духа и ускорява мисълта.

Когато жреците видяха, че Анастасия говори за имененията, за родова земя за всяко семейство, те разбраха, че тя връща хората към началния начин на живот. Те веднага разбраха: имененията на рода могат не само да донесат на хората материално благополучие, но най-важното се състои в нещо друго - хората могат да формират пространството, което е в състояние да храни тяхното тяло, душа и дух, навее да представи на всички хора истината за Божественото Мироздание.

Назрява ситуация, при която човечеството може да се окаже едновременно в два свята. То ще има възможност да ползва както постиженията на технократския изкуствен свят, така и Божествените първоизточници. Като сравнят двата свята не според това, което се говори, и като използват възможността да съдят по себе си, по собственото си състояние, хората ще могат да направят избора си, т.е. да създадат нов свят; да сътворят своето прекрасно Божествено бъдеще.

Анастасия показва на хората не само значението и същността на Божественото хранене, но и как да се стигне до него. Нейните родови именения...

Представи си, Владимире, една сутрин. Човекът се събужда на зазоряване, излиза от къщата си и отива в градината на своето родово имение, в което растат повече от триста вида от необходимите му растения. В него се изработва навик всяка сутрин да обхожда владенията си.

Човекът върви по пътеката и очите му се радват на живото разнообразие на тревичките, дърветата и цветята, подаряват му позитивни емоции. Нищо не би могло да му даде по-голям емоционален заряд, повече енергия, отколкото родното животно пространство.

Изминали са много векове. През всеки век са се опитвали да привлечат човека с всевъзможни ценности. Човекът се радваше на голямата къща, новите дрехи, новата кола или на още някакви вещи. Човекът се радваше на парите и на своето положение в обществото. Но всички тези радости са условни и преходни. Те доставят удоволствие и радост само в началото, а след известно време вече стават банални, започват да носят грижи, а понякога да предизвикват и раздразнение. С всяка изминала минута остаряващият и развалящ се дом започва да се нуждае от ремонт, колата излиза от строя, а облеклото се изнася.

Човекът винаги е чувствал

вал интуитивно истинската красота и съвършенство на вечното и затова даже и царят, обкръжен от разкош и притежаващ дворци, винаги е имал нужда от парк. Ето една истина, останала

ла непоколебима през милионите години живот на човека на Земята.

Истинско наслаждение и умиротворение може да се получи само в собственото родово имение. Човекът върви сутрин по родовото си имение и всяка тревичка му се радва, реагира на човека. И неговата градина не се разрушава, а расте с всяка минута на благодарния живот.

Той разбира, че по заложената от него програма - подобрите и посадени от неговата ръка дървета и храсти няма да умрат, а ще живеят през вековете. Те могат да живеят вечно, ако човек не помисли друго нещо.

Върви човекът сутрин по своето родово имение, диша неговия въздух и с всяко вдихване в него влизат малките невидими частички нектар от растенията. Въздухът е наситен с тях, те, живичките, влизат в човека, разтварят се без остатък в него и хранят тялото му с всичко необходимо. Въздухът на родовото имение не храни само човешкото тяло - той храни с етери духа и ускорява мисълта.

Върви човекът сутрин по своето родово имение и изведнъж се спира, откъсва три плодчета от

храста френско грозде и ги изяжда. Защо се спира точно при храста с френско грозде? Защо откъсва точно три зрънца? В коя мъдра книга човекът е прочел, че именно днес сутринта са

му необходими тези три плодчета? А те действително са му необходими - необходими именно в този ден, в тази минута и именно в това количество. След това човекът прави още няколко крачки, навежда се и помири сва едно цветенце. Защо го прави? Кой му е подсказал необходимостта да вдиша етерния аромат именно на това цвете?

Той продължава да върви и откъсва още...

И така, вървял човекът сутрин по своето родово имение, усмихвал се, мислел за нещо свое и в същото време се наситил с плодчетата, без да е мислил за тях, но ги е чувствал. Човекът се хранел, както дишал.

И все пак, кой е определял храненето на човека с такава невероятна точност и къде е записал цялата информация за всеки земен човек? А тази информация, Владимире, повярвай ми и разбери, цялата тази информация се съдържа във всеки човек. Погледни.

Във всеки човек има механизъм, друга дума не успях да избера. Във всеки човек има механизъм, който е в състояние да предизвиква чувство за глад и то сигнализира за това, че на тялото или

на духа е необходимо нещо от вселенските вещества. Няма да говорим именно какви, в какви съотношения, в какво количество - не е по силите на никой да определи подобно нещо с ума си. Само твоят организъм знае това и избира само три зрънца френско грозде сред цялото многообразие. Но за да му се даде възможност за правилен избор, организъмът ти трябва да знае цялата информация за тях и единствено имененията на рода може да му я предостави.

Представи си, че влизаш в магазина, където на щандовете са изложени много и различни плодове. Ти искаш ябълка. Видяш различни сортове. Коя от тях ще избереш? Точният избор не е възможен. Та нали твоят организъм, който е в състояние да направи това, няма информация за ябълките, изложени на щанда. Той не ги е опитвал. Не знае вкуса им и съотношението на веществата в тях. Не му е ясно и кога са откъснати, а това също е важно. Купените ябълки може и да се окажат полезни, но не толкова, колкото биха могли да бъдат, ако организъмът

ти знаеше цялата информация за продукта, който си го накарал да преработва в себе си.

Но продуктът, който си го накарал да приеме, може да се окаже дори и вреден. В резултат на това се появява болест. Подобно нещо не може да се случи в родното имение,

защото ти знаеш точно от кое ябълково дърво в градината да хапнеш плод, по-кисел или по-сладък, когато те са готови за теб. В твоего родово имение организъмът ти получава информация за всички плодове.

Той е получил цялата информация още когато си бил в майчината утроба и когато си пил мляко от майчината

гърд. Нали майка ти се е наслаждавала на същите плодове и те са формирали млякото ѝ.

Сега порасналият вече човек...

Вървял човекът в пространството на родното имение, опитвал плодчетата - всичко онова, от което било съставено майчиното мляко.

Вие имате и още едно разбиране - полезно е да се приемат пресни плодове като храна. Но какво означава пресни плодове?

Не замразени, не сушени, не затворени в буркани или каци, както си помисли ти, а онези, които се предлагат в естествен вид. Вие сте създали много хибридни сортове, които запазват дълго време фалшивия си свеж вид. Повярвай ми, те са вредни с тази тяхна измамна свежест.

Сега вече знаеш и можеш чрез себе си да провериш казаното от мен.

Почти всички плодове от храстите могат да се смятат пресни само няколко минути. Черешите и вишните, и ябълките - не повече от час. С всяка изминала минута след откъсването им те се променят и

преобразуват в нещо друго. Ето, опитай, откъсни една вишничка, остави я да престои една нощ, след това иди с нея при дървото, изяж първо нея, а след това откъсни друга и я опитай. Дори да си със затворени очи, веднага ще усетиш разликата коя от тях е по-вкусна и по-прясна.

При малината ще можеш да определиш след час, при друг плод - може би след денонощие. Тогава ще видиш и ще разбереш - онзи, който няма родово имение, независимо от това, колко е богат, с каквато и власт да разполага, не може да употребява прясна храна и като следствие не може да мисли бързо.

Още в древните трактати мъдреците се опитвали да изложат своите съображения в кое време на годината е полезно човекът да се храни с определен продукт. И това е много важно. Сред множеството трактати непохватим е само един - онзи, който Бог е съставил за всеки човек.

Погледни сам как постепено, като се започне от пролетта, първо дават плодове ранните растения, после другите в началото и до края на лятото, а през есента идва ред на останалите.

За какво изобщо е необходимо да се пише, щом всичко е определено нагледно какво и кога трябва да се яде? И не по месеци и сезони - подсказва се всяка минута, постоянно. Само помисли, Владимире, и разбери - нашият Създател като че ли е готов да храни всеки човек с лъжичка, със Своята ръка.

Осъзнай колко съвършена и точна е Неговата програма! Има годишен сезон, когато плодът узрява. В същото време планетите са застанали в определен ред. И това е най-благоприятното време за човека да хапне този плод.

И именно в тази най-подходяща минута, определена от Бога, берял плода човекът, защото така е поискал организъмът му. При това той не правел никакви разчети. Не го затруднявал проблемът с какво и кога да се храни. Той просто се хранел. Хранел се, защото му се искало. А в същото време мисълта му вече се насочвала към съвместно сътворение.

Тя се втурвала напред, не се занимавала с измисленото вече от Ощеца, искала да сътвори нещо по-голямо за радост на всички, когато съзерцават новото творение. Ликувал в този момент Отецът: "Творец е Моят син!" И с творенията Свои Своето дете отглеждал.

Владимир МЕГРЕ
ЕНЕРГИЯТА НА ЖИ -
ВОТА"

От стр. 1

Днес бил обикновен, за всички щастлив ден. Децата били уморени, след като работили в градината, къпали се, занимавали се с много полезни неща. Всеки удобно се настанил на своето любимото място. И започнал навярно вече стотния урок за Слънцето. Кой ги брои, ако всеки път дядото разказва все по-интересно и по-интересно?! Доста от това, което бил разказвал по-рано, отново го припомнял. И задължително много увлекателно. Но всеки път добавял нещо ново, нещо необичайно, нещо, което поразявало въображението.

Щастлив живот в съгласие с Твореца и Слънцето

В тези далечни - далечни времена на Земята живеели само щастливи хора. Те се обичали един друг, обичали своята Земя, Слънцето, Луната и звездите, моретата и океаните, зверовете и птиците, рибите и дърветата. С една дума, всичко живо и неживо. Те не знаели какво е това война. Тъй като когато хората обичат, на тях и през ум не им идва не само да воюват, а даже и да мислят лошо. А и защо да правиш нещо лошо, ако всичко навсякъде ти е любимо. И освен това всичко в изобилие. Взemi - не искам!

Разбира се, те много силно обичали Бога, своя Отец, Създателя на Вселената, Твореца на всичко живо и материално. Който им е дал всичко, даже свобода на избора, как да постъпват и кого да слушат.

Те умеели да обичават с Него. Той бил доволен. Хората, Неговите любими деца, правели всичко правилно, като изхождали от любовта. И даже мислели само за доброто.

В техния живот Слънцето заемало особено място. Та нали то е живо. Най-живото от всички живи. Винаги желяе само доброто. На всеки човек, без изключение.

По-рано нашите предци, тоест прамайки и прабащи, го наричали РА. Сега се досетете, велики Ведруси, какво означава У-РА?

Отлично, вие правилно сте разбрали. У-РА означава - У Слънцето. Затова ние викаме радостно УРА! УРА! УРА!

А какво означава радост? РА-дост. Правилно! Да дадеш, да доставиш. Да дадеш светлина, Слънце. Затова и на нас ни е радостно. Защо да не се радваш на слънцето?

Много думи са произлезли от думата РА. Спомнете си тези думи. И разкажете за тях на своите приятели. Сега ние няма да правим това. И ще продължим нашия урок.

Хората много обичали Слънцето. Често се съветвали с него, давали своите предложения и пожелания. Затова по-късно черните монаси, служителите на тъмните сили, започнали да ги наричат К-РА-молници. Тоест, тези, които се молят на Слънцето. А нашите предци съвсем не са се молели. Те спокойно и с любов разговаряли със своя най-добър приятел - Слънцето. Решавали своите важни задачи. Ако Уля разговаря с някой, например с мама, това не означава, че тя ѝ се моли. Същото може да се каже за всеки от вас.

Слънцето знае всичко за всеки човек, за неговото здраве и настроение, за неговите мисли и постъпки. То не осъжда никого и прави само хубаво, светло, любимо. Ако на някой му стане тъжно, то в лъча на Слънцето цялата тъга веднага изчезва някъде. Ако си се разболел, то непременно ще те излекува. Ако си намислил нещо полезно, то ще ти помогне успешно да го изпълниш...

Нека, мили мои, всеки от нас да помисли и да си спомни така ли е? Може би някой мисли по друг начин?

При всички ли е така? Момичета? Момчета? И при тебе ли, бабо? Отлично. На мен също Слънцето винаги ми помага в най-трудните минути. Също така и в щастливите.

Бог го е създал по такъв начин, че то да отразява любовта на хората, тъй като Любовта е най-силната енергия във Вселената. Най-мощните електростанции, всички електростанции по света, не могат да се сравняват с енергията на любовта на един човек. Ето каква е силата на чистата истинска Любов.

УРОКЪТ НА СЛЪНЦЕТО В РОДОВОТО ИМЕНЕ

Настя говори за Слънцето така:
- Светлината на Слънцето, която дава живот на всичко земно, се създава от човешката любов. И в цялата Вселена само в човешката Душа енергията на любовта се пресъздава, излита нагоре, филтрира се, отразява се от планетите на Вселената и се излива върху Земята с благодатна светлина.

Сега вие разбирате, че без вашата любов Слънцето никога няма да бъде толкова прекрасно. Само Любовта му дава истински живот.

Съвременните учени се заблуждават много и въвеждат в заблуждение хората, когато казват, че светлината на Слънцето се образува за сметка на реакция на горене, химически реакции, поради взривове.

Та нали те са признали, че Луната отразява светлината на Слънцето. А че Слънцето отразява енергията на Любовта, не могат изобщо да се досетят. Смятат, че то е огромен огън, който нагрива всички. Ако бяха помислили по-добре, то биха разбрали цялата глупост на своите твърдения. Слънцето съществува не върху енергията на разрушението, а върху най-съзидателната енергия - на Любовта.

Виждам, че Маша има предложение. Много добре. Сподели го, внучке, с всички. Маша, смущавайки се, предложила: - Нека да се научим да се телепортираме, да отлетим до Слънцето и да потвърдим аксиомата, че на Слънцето не само може да се живее. А да докажем, че животът там е прекрасен, чудесен и удивителен. И там няма никакви взривове. И че слънчевата светлина е от истинската, чистата Любов.

- Какво, всички ли сте съгласни? Отлично. Да действваме. В Родовото име можем да се научим на всичко. Също и да се телепортираме. По-рано всички Ведруси са умеели да го правят. Ние отново се отвлякохме, приятели мои. Да се върнем към урока за Слънцето.

Някога наричали небесното Светило Ярило. Ярило - Слънчице. Като се вземе под внимание, че в онези древни времена всички обичали и всички били обичани, то Слънцето било много доволно. То с радост преобразувало енергията на любовта в слънчева енергия и връщало тази любов във вид на слънчеви лъчи. При това на всеки отделяло толкова топлина и енергия, колкото му била необходима.

Научете се да гледате към Слънцето. Желателно е, без да мигате. Поне за няколко минути. Отначало при изгрев и залез. А след това и по всяко друго време. Всеки желяещ ще види всички лъчи, които са предназначение само за него самия. Цяла тръба - от Слънцето до теб. До всяка твоя клетчица. Милиони животелни лъчи и всички те само за теб. Ето това е истински подарък! Всеки ден!

Глеб предлага да започнем утре на разсъмване. Чакаме желяещите край езерото.

Слънцето винаги е давало живот на земята. Човекът, птиците, зверовете, рибите, дърветата, всичко живо и неживо е получавало всичко необходимо и при това напълно достатъчно. Даже огромните безмълвни скали безумно се радвали на Слънцето и скачали от щастие.

На никой не му идвало на ум да се крие или да се скрива от Слънцето. Та нали то ги обичало всички и обичало всеки, и не могло да причини зло на никому. Или да не даде своите лъчи и топлина. И тогава на този, на който би не достигало, би заболял и умрял. Или обратното, да даде повече, да прегрее, даже да изгори. Затова то винаги давало точно толкова, колкото било нужно именно в дадения момент, именно на този човек.

То с любов предоставяло най-оптималното количество енергия. Нито много, нито малко, а точно. Такова, че даже сега с най-мощните компютри, най-добрите учени, всички заедно не

могат да го пресметнат. А Слънцето може. Та нали то е създадено от Бога и служи на хората по Негово поръчение. И никога не е нарушавало това поръчение. И няма да го наруши, за разлика от хората.

Трябва да се каже, че в тези далечни времена и хората не нарушавали законите на своя Отец. На Земята царувала Любовта, всички били щастливи. Идеална хармония. Бил истински рай.

Коварните планове на тъмните сили - да скрият Слънцето

Раят не давал покой на тъмните сили, другите Богове на енергията: енергията на разрушението, енергията на ненавистта, на злостата, на ласкателството, на празнословието, на мързела и пр.

Те много завиждали на нашия Бог. Всеки от тях също искал да създаде своя Вселена и Човек. Такива, каквито е създал нашия Отец, който съществува навсякъде. Но при тях не се получавало нищо. Не се получавало така, че техните творения да се самовъзпроизведат. Така, както това става на Земята. Вие вече сте забелязали, че всичко в природата се самовъзпроизвежда. Тревката ражда нови тревки, дървото - дървета, буболечката - буболечки.

И когато тъмните сили се обединили, си избрали главен бог - бога на злото, сатаната. Наричат го още дявол. Сега настъпва много важен момент. Нека да се разберем, какво е добро и какво е лошо. Какво е добро, какво е зло. Какво е тъмно, а какво е светло. Това е много важно. От това зависи животът на всеки. Вечният въпрос. Всички поколения са търсели отговор на него.

Ето бравда. Какво е това? Добро или зло? Кой е най-малкият сред нас? Кажете, Петрушечка. - Това е добро, дядо. С него ти строи къщата.

- Правилно, златно мое внученце. Бравдата служи за добри дела. Това зависи само от човека. А може ли бравдата да бъде зла? Кой е най-големият сред нас? Ти ли, Глеб? Не искаш да говориш за лешото? Правилно.

Баба ли е най-стара? Бабо, опиши бравдата от друга страна.

- Ти, дядо, сега ме караш да мисля за лошо. Аз не обичам това. Както и всички. Но за децата ще кажа. Някой трябва да напомни и за това. Та нали сме на урок. Трябва всичко да се разглежда от различни страни. Така че: с бравдата можеш да нараниш, или даже да убиеш. И това е лошо. И при това много.

- Браво, бабо. Но това не значи, че бравдата е зло. Бравдата си е бравда. Лежи си и се излежава. На нея не ѝ е студено и не ѝ е горещо. Но от нея могат да се възползват, за да направят зло. И отново - човек.

Във всички има и положително, и отрицателно; светло и тъмно. Често в живота всичко се оказва на обратното. Мислели сте, че ще се получи лошо, но са минали години и се оказва, че това е добро. Попитайте възрастните. Карали ли са им се? Били ли са ги? И те ще кажат:
- Когато ни пляскаха беше лошо. А сега казваме благодаря. Трябвало е по повече да дават, добра наука.

Спомнете си крилатата фраза:
- Лекарството е отрова, отровата - лекарство.

Ако дадеш много лекарства, човекът може да умре. Макар че те са направени не за убийство, а за лечение. Или обратното, малко количество отрова от най-опасната змия може да излекува човека. Въпреки че отровата на змията е предназначена да убива.

Във всичко има мярка, хармония. Всеки от вас е прекрасен човек. Но понякога и вие капризничите. Може да се скарате. Даже да поискате да набие някого. Във всеки има и добро, и лошо.

Главното е всички вие да се намирате в хармония. Всичко лошо трябва да бъде уравновесено с добро.

Приискало ти се е да се скараш, значи възбудила се е отрицателната, разрушителната енергия. Но трябва веднага да я уравновесиш с положителна енергия, с енергията на Любовта.

Например мислите:
- Сега ще наругая всички и на всички ще им стане зле.

Щом решите да постъпите така, веднага се замислете:

- А защо? Какво ще постигна? Може вместо това да направя добро предложение?

И Любовта побеждава! Запомнете за цял живот: Любовта винаги побеждава!

Запомнете още най-важния закон на Вселената: Във всичко трябва да има хармония! Във всичко! Ако хармонията се наруши, това е лошо. Тя трябва задължително да се възстанови.

Така че не унищожавайте тъмното, докато не се ориентирате. А иначе в опитите си и светлото ще унищожите и на себе си ще навредите. Лошият мир винаги е по-добър от добрата война. По-добре творете с любов добри светли дела, а тъмното само ще си отиде. По-точно, ще се превърне в светло.

Подобното привлича подобното. Правете, мислете добро и на вас ще ви бъде добре. Веднага щом се свържете с лешото, самите вие ще станете такива.

Спомнете си с какво се занимаваме по руския стил. Защо именно руския стил е най-доброто бойно изкуство в света? Защото боецът от руския стил никога не е агресор. Но ако противникът прояви агресия, той винаги използва силата на противника против самия него. И ако трябва, ще добави малко от своята. Толкова, че да не убие, но така че агресорът да бъде наказан подобаващо. И повече никога да не рита срещу ръжена.

Силата на тъмнината - агресора, се използва против нея самата. Затова светлината винаги е по-силна. Тя има силата на тъмнината и своята огромна неизчерпаема сила. Ето какво означава руски стил!

Вършете смело своите дела с Любов, не пречете на другите. Но ако някой ви пречи, използвайте именно руския стил.

Не търсете причината за неуспехите извън вас, настрани, у другите. Ако на човека не му се получава нещо, причината е само вътре в него. Каква е ползата, ако той обвинява някого? Нищо няма да постигне. Няма да сътвори нищо добро!

Известно е изкушението на сатаната:
- Аз съм злото. Убий ме и злото ще изчезне.

Мнозина пропадат така. Веднага щом човек помисли за убийство, се оказва в лапите на сатаната. И той започва да го управлява. Но отново човекът сам е тръгнал към това. Сам! И няма защо да вини някой друг. Слушай своята Душа и Сърце. И винаги ще постъпваш правилно. Научете се да ги слушате. Това е много важно за всеки човек.

Сега отново ще се върнем към другите Богове на енергията. Помнете, че те решили да направят всичко по-добре, отколкото нашия Отец - Великия Космически Разум.

Успели да създадат планети, да ги населят с разумни същества. На някои от тях тези същества външно са като хората. Само че не са хора, а биороботи.

Те изобщо не могат да създадат човека и всичко живо, което се самовъзпроизвежда. В тях няма любов. Следователно и най-мощната неизчерпаема енергия. Затова взимат нашата енергия за своите дела.

Ето кедръ. Ние седим под него. Та нали той е израснал от мъничко зрънце, в което е заложена цялата информация. Той знае как да расте, с какво да се храни, как да се отнася към околния свят, към космоса. Как да отгледа шишарки и орехи и как от тези орехи да отгледа своите деца - новите кедри. В орехите предава цялата информация, всичко, което знае, на своите деца, а те на своите. И така безкрайно, милиарди години. Това е то - самовъзпроизвеждането. Същото прави и всичко живо: и рибите, и птиците, и зверовете, и растенията. И, разбира се, човекът.

От стр. 11

Моите майка и татко са ми дали всичко, ние с вашата баба - на вашите родители. Те - на вас. Ще дойде време, вие ще се влюбите, момчетата ще се омъжат, момчетата - ще се оженият. Ще си родите свои деца, на които също ще предадете всичко. А тъй като трябва да се предава най-доброто, то трябва и да се мисли, и да се постъпва добре. Който прави зло или даже мисли така, това зло предава на своите деца. Ето това не трябва да се прави. Вие не искате да ви правят на вас лошо, нали? И всички не искат.

Самовъзпроизвеждането - е най-голямата тайна, която все още никой в цялата Вселена не е могъл да разгадае. Бог е сътворил всичко така, че Неговите творения могат да се самовъзпроизведат: птици и зверове, мушици и буболечки, растения. И, разбира се, Човекът.

Моля ви, кажете, могат ли машините да се самовъзпроизведат? Къщите могат ли да си родят себеподобни? Играчките? Птиците? Сандвичите? Кока-колата?

Има време, помислете добре за това. Всичко е крайно важно!

В тези далечни времена, както вече казах, на Земята царувала Любовта. Изобщо нямало нищо лошо. А тъй като всеки мислел и вършел добри неща, боговете с отрицателна енергия не могли да предприемат нищо. Те даже не могли самите да се заселят на Земята, да не говорим за техните биороботи. Защото ако човек прави и мисли за добри неща, той е напълно защитен от Отеца, нашия Бог. И никой никога не може да му стори зло.

Сатаната знаел, че Отецът заедно с всички огромни способности е дал свобода на избор на човека. И е дал обещание, че никой, в това число и Той, няма да се намесва в съдбата на Неговите деца. Самият човек сам определя своята съдба.

И сатаната решил да изкушава всеки човек. Той измислил така, че хората сами правели зло на себе си, след като това е забранено да се прави на другите Богове. Ако хората вършат злини, то Любовта си отива от тях. Ако си отиде Любовта, то от хората няма да излиза и да се разпространява енергията на Любовта. А значи, Слънцето няма да свети. Та нали то отразява енергията на Любовта. А ако тази енергия я няма, значи няма какво да се отразява. И самото Слънце ще бъде в пълна тъмнина. Тогава можеш да правиш с хората всичко, което поискаш. Те ще изпълняват всякакви указания на тъмните сили. Сатаната започнал да убеждава човека:

- Ти искаш най-доброто, ти си роден да усъвършенстваш всичко. А как ще го направиш? Само ако го изучиш. А как да изучиш, например дървото? Или зверовите? Или птиците, рибата? Нека да ги разре-

УРОКЪТ НА СЛЪНЦЕТО В РОДОВОТО ИМЕННИЕ

жем и да видим какво има вътре в тях. Така ние ги изследваме, откриваме техните недостатъци. И правим добро за всички останали. Ще сътвориш нещо собствено по-добре от Отеца. Той много ще се радва, че ти си го надминал. Ти си велик син на Бога, а синът винаги трябва да стигне по-далеч от своя Отец.

Човекът дълго мислил, съмнявал се. Попитал Отеца. Нашият Бог му казал:

- Аз съм ти дал всичко. Ти имаш правото да правиш каквото искаш. Но по-добре, не го прави. Аз съм творил и съм творил с вдъхновение, с любов. Когато се прави така, това не може да се zapomни, а още повече да се повтори. Спомни си, когато ти правиш нещо с любов, ти твориш, забравяш всичко. В този момент за теб няма нито пространство, нито време. Как ще си го спомниш? Как ще го повториш? Така казал Бог. И Той е прав.

Нека да го разберем. Когато вие играете, грижете се за дърветата, за зверчетата, обличате своите кукли, вие в този момент забравяте за всичко друго. Вас не могат да ви откъснат от това дело, не могат да ви извикат, за да се заемете с друго. Но ако ви накарат да повторите как например Маша играе с някой, или Уля прави макет на родовото именование, или как рисуват Лера и Глеб, нито вие, нито някой друг ще може да го направи.

Ако се знаеше как рисуваш Рафаело, то всички биха могли да нарисуват същите картини. Но досега никой не го е направил! Стотици години! Тъй като Рафаело е творил с вдъхновение. И е вложил в картината своята душа. А всеки има собствена душа. Затова никой никога няма да може да повтори това, което е направил Рафаело. Никой няма да може да свири като Паганини, да пише като Пушкин или Толстой. Да съчини музика като Чайковски. Още повече никой и никога няма да може да повтори това, което е направил Бог.

Но човекът не послушал Отеца. Сатаната успял да го убеди да чупи отначало малка клонка, за да може уж да я изучи и да я направи по-добра. Но никога не се е случвало, като направиш лошо някому, да бъде добро за другиму.

Оттогава човекът започнал да чупи, да разрушава с всяка година все повече и повече. Разбира се, той искал да направи по-добро. Но не напразно се казва: пътят към ада е по-лесен с добри намерения.

Така човекът станал разрушител, окупатор и пуснал сатаната в себе си. В Библията е описано как Змията изкусителка уговаря Ева да откъсне ябълка от забраненото дърво в райската градина и да я опита. Забраненият плод винаги е сладък.

Оттогава човекът много е разрушавал. А не е измислил нещо по-добро, отколкото Бога. Много вода изтекла и хората започнали да воюват, да се убиват помежду си, да убиват всичко живо. Построили уродливи сгради, заводи, отровили земята, въздуха, водата. Нямало какво да се пие, да се яде, какво да се диша. Ненавистта и страха се заселили на Земята.

И всичко само поради това, че послушали сатаната. Но забележете, направили всичко това сами. Самият човек. Той сам избрал такъв път. Сам направил грешка. И няма защо да вини някого. Помните ли примера с брадвата? Така е и тук.

С всяка година все по-малко ставала Любовта на земята. Хората започнали да забравят какво е това. Просто не им било даето любовта. Всички били заети да обслужват своите уродливи машини, войни, създаването на оръжия, на лекарства, които не лекували, а още повече убивали хората и т.н. Те започнали да забравят своя Отец. А в много страни даже са забранявало да се мисли за Него под страх от затвор и смърт.

Навсякъде започнали да плашат хората с Бога: Той ще направи Страшния съд и ще унищожи всички, след като вие живеете неправилно. Но нима Отецът може да върши злини? Вие ще правите ли злини на своите деца? Още повече да ги убивате? Това прави сатаната, при това само с тези, които сами са го пуснали в себе си: чрез водката, наркотиците, лешите дела, мисли.

Помнете: всеки сам се разпорежда със своята съдба. Никой няма право да се намесва. Даже Боговете. Човекът сам избира - дали да яде генномодифицирани отровни продукти или да ги изхвърли на боклука, да пие вино, или жива вода; да гледа ужаси или да работи в градината; да живее в мръсния град, да диша отровен въздух, или да изгради родово именование.

Вие сте още малки, но правите всичко правилно, обичате Бога и Той ви обича. Затова през цялото време е с вас и ви защитава. Никой не може да ви приближи, още повече сатаната. Той се бои от вас, и не съществува за вас.

Сатаната, макар и да е с отрицателна енергия, също иска да разбере какво е Любовта, иска да го обичат. А ако го обичат, то това вече не е сатана, а положителна енергия.

Любовта е светлина. А където е светлината, няма тъмнина - за нея няма място там. А след като няма тъмнина, няма и сатана. Всичко е много просто, когато обичаш!

Има такава поучителна история. Тъмнината се оплакала на Бога.

- Светлината ме притеснява, гони ме отвсякъде. Помогни, усмири я.

Бог извикал светлината и попитал:

- Светлина, защо ти никъде не пускаш тъмнината?

Светлината се учудила: - Отче, та къде е тя? Аз навсякъде я търся и не мога да я срещна. Моля те, повикай я при мен!

Ето такава история. Където има светлина, там не може да има тъмнина. И ако Петрушечка е светла, направо гори от Любов, каква тъмнина може да има около нея? Всичко лошо бяга през глава. Всички искат да играят и да се занимават с нея. Тя е като магнит за светлината.

Същото мога сега да кажа за всеки от вас. И това е радостно.

Но тогава хората започнали да забравят за Любовта. И слънцето започнало да свети по-малко. На Земята станало по-студено. Появили се даже

места, където снегът изобщо не се разтапял. В други райони започнали дълги студени зими. От къде да взима Слънцето енергия, ако я няма любовта?

Но то се стараело с всички сили. Чакало много новият човек да го заобича. И когато това ставало, то веднага многократно увеличавало тази енергия с помощта на Отеца и я изпращало на Земята. За всичко живо и особено за хората.

Вие сами сте забелязали как сутрин всичко се разпуква с изгрева на слънцето. Сега то залязва и всички лягат да спят. А на сутринта вижте какво ще стане. Когато човек вижда как се разтварят листенцата, цветята, всичко живо, как пеят птиците, то вътре в него също всичко разцъфва. И Душата пее. В нея се заселва Любовта.

Хората заради своята работа, грижи, машини и воини вече обръщали все по-малко внимание на това. Истинската Любов станала рядкост. Те даже измислили, че Слънцето влияе лошо на кожата, на очите, и въобще на здравето. Започнали да учат своите деца, че от Слънцето ще имат слънчев удар, че ще изгорят, че ще се появи рак, и т.н. Това започнали да говорят даже лекарите.

Създали цяла индустрия за произвеждане на стоки за защита от Слънцето: тъмни очила, кремове и мазила, чадъри и шапки... Построили уродливи сгради, нощни клубове...

Ето така тъмните сили излъгали хората, направили ги разрушители и едва не скрили Слънцето. Може да се каже, откраднали го. И искали изобщо да го унищожат. Та нали ако на Земята няма Любов, то Слънцето няма да има енергия, която да отразява и предава на хората. Тогава то ще угасне. Как ще го видиш без Любов?

И Слънцето съвсем се объркало. То знае колко лъчи да даде на всеки човек, с каква сила трябва да бъдат тези лъчи. Но как да го направи, ако човекът се скрива от него, не го обича? Даже се страхува. То се опитва да говори с всеки, с душата на всеки от вас.

Ние ще спасим Слънцето

Сега, скъпи мои, вие знаете много. Знаете как тъмните сили искат да ни откраднат Слънцето. Знаете какво е добро и зло, добро и лошо, тъмно и светло. Познавате най-важните закони на Вселената.

Всеки от вас може да спаси Слънцето. Нужно е само да му дарите Любов. Нужно е Любовта да царува на Майката Земя, да се обичаме ние поме-

жду си, да обичаме Природата, да обичаме своята работа. И да не се подаваме на провокациите на тъмните сили.

Те само предлагат, но ние самите избираме! Без тъмнина няма да познаяш и светлината. Няма да знаеш какво е това. Тъмнината помага да се вземе правилното решение.

Както казва пословицата: Затова и щуката е в езерото, за да не дреме каракудата.

Вие сте юнаци, всяка сутрин се поздравявате със Слънцето, обичате го, чакате го винаги. Прощавате се с него, когато то отива зад хоризонта, за да свети на други. И то ви обича много. Почувствайте това. Поговорете с него. То толкова чака всеки от вас.

То ви дава сила и любов чрез плодовете, гъбите, листата и всичко живо. Прекрасно е, че вие живеете в Родово именование, че обичате Земята, Природата, хората. Творите и разширявате пространството на Любовта. Слънцето знае това и приветства всички ваши добри начинания. То знае какво ще ядете вие, ще пиете, миришете, галите, с кого ще общувате. На тях то също дава своята енергия, сътворена от вашата любов. То винаги ви казва благодаря. Само чуйте.

И предайте това на своите майки и бащи, на бъдещите деца, на всички, всички, всички.

А сега, както винаги, нека да извикаме силно:

- Аз те обичам, Слънчице!!! Аз те обичам, Слънчице!!! Аз те обичам, Слънчице!!!

- У-РА! У-РА! У-РА!!!

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:

Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
962-16-87
e-mail: rodmenie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издателска Къща "Новата
Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG66

Отдел разпространение:
088/869 33 59
Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД

ISSN-1312-7063